

گلے قولى

يودپا له يودسوك كسل، ملے چك له بادشاه چك يودسوك۔ بغداد شهري
بادشاه له بو تروك سكيلے يودپا۔ كهوے نمو ينگ سگيا يودپا۔



دے زمانگ نو كهوئي يولي كهرم پودو انسوك۔ خاتون گن سگيا نيمور گوا
نه بو سگيدا بو نو سگيد زير بو، بو نو سگيس نه موسي چه قسمت چي كهورے اونيد، بو
سگيس نه چه قسمت چي كهورے اونيد، كهوئي سگيسني جوكتو چه نفع تنيد، چه نقصان تنيد

گلے توی

زیربو ہلتا لہ طب نجوم لہ ہلتے اخوندگن کھیونید پا جو۔ یلے کسل تا کھونگ اخوند کھیونگس
لے کسل، کھیونگسے اخوند لہ زیرس، ”یلے اخوند فی خاتون پو سکیا یود، نالہ خان چچی
سکیدا بوٹوے سکید؟“

زیربانہ اخوند پوسی طب نجوم لہ ہلتے نہ زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت
یانگ لہ لیگی نہ قابل خان چچی سکید۔ امہ زیربانہ دے خان پوینگ نو معمولی نقص
چچی یود۔“

”لے اخوند دے نقص پو چہ یود؟“

”یری شزدے دے نقص پو نا زیربامید۔“

”لے کھیانی یاڑے عرصو نالہ چچی نفع تھونس نہ نالہ زیربا۔ دو سے نقصانی
ہرمنگ اونگما نہ کھیانی مہ زیربا۔ دو بی وجہ پو چہ ان؟ دو کھیانگ لہ زیربا
رگوسوک۔“

بادشاہ سی ان تنگما نہ کھوسی زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت دی خان پو
ژو چچی سکسے کھوے مسینگ صورت یری کھ فوئس نہ یری بگی بصارت ختم گوید۔ گوا
نہ یانگ چنگ کھوا مید۔ یود پو نہ یری دی خان پو اے خان گنگمہ پا، دو پڑے

یانگ پاسہ لیگی قابل یود۔“

زیربانہ کھوسی کھوری وزیر ترانگپونگ کنگ سکین گن لہ سکت زیرے
 کھیونگس۔ کھیونگس نہ کھونگ لہ زیرس، ”یلے نی وزیر گن دی اخوند پوسی طب نجوم لہ
 ہلتس۔ کھوسی دی خیرو زیرید۔ دو لہ ندانگ چہ بیک؟“ زیربانہ سوسی ینگ چہ
 زیرس۔ سوسی ینگ چہ زیرس۔ وزیر چگی سی زیرس، ”مانگ کھوانگ ردبے
 فونگ۔“

سوسی زیرس، ”مانگ کھوانگ زگقسنگ تونگ“

آخر پیکھ وزیر چگی سی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت مو ردب سے مہ
 ردوب، مو زگقسنگ سے مہ تونگ۔ مو ژامشے سونگس نہ یری خاتون ان۔ موسی
 یاٹے عرصو یری خدمت بین دوکسے نہ مو لہ نقصان تنگمو چہ حق، موے چہ قصور؟ دو پا
 یری کھر لہ گونگمی کھ چھونگو تھنگ چہ یود۔ مانگ دے تھنگ پیکھ تونگ۔ تنگسے نہ
 زان بان، راتب چہ کلے تنید نہ تونگ، تنگما مید نہ مہ تونگ۔ ینگ یول لہ لوقسے
 اونگمو لہ ندانگ می سرونگما یقسے تنگما مید۔ پقری یانی دی خاتون پول لہ ژونچی نقصان
 تنگس نہ یانگ لیگی بدنام گوید۔“

زیربانہ کھوے چہیہ و کھولہ پھودس۔ پھودے نہ زیرس، ”لیانمو زیر لے
وزیر یو کھیانی۔ اونا کھیانی کھیر۔“

زان بان چہی راتب چہی کلے تنگس۔ کھورے سونگسے نہ خاتون پو لہ
زیرس، ”یلے خاتون کھیانگ دی تھنگ پیکھ دیو فری کھیونگنی ان۔ کھیانگ لہ سکیا
یودپنی دی خان پو بی مک پو بادشی نگی کھ فوس نہ بادشی بصارت ختم گوید زیرے
دے اخوند پوسی زیرسید۔ زیربانہ وزیر کنی سوسی ینگ چہی زیرس، سوسی ینگ
چہی زیرس، آخر پیکھ ناسی دی رائے منفی ان۔ گوانہ کھری شزدے کھیانی سی
کھیانگ لہ سکیا یودپنی دے خان پو سکیسفی جو کٹو کھری فیوخ لہ لزوقسے مہ تونگ۔
بادشاہ دنیانی کھہ نہ رگلے من پو کھیانی دے خان پو بادشی رول لہ فود مہ تونگ۔“

دے خاتون پوسی زیرس، ”یاڑے عرصو بادشی خدمت بین دوکسے نہ
بادشاہ سی دوے دی حالت پو بیاس۔ دوے نانگ لہ عذاب سونگس نہ سہ ناسی
فروٹھورو فود تنگامید۔“

خاتون پوسی دے زان بان کن زوسے تا چھم چارے سونگس۔ آخر ان
نہ ان دے خاتون پو لہ دے خان پو سکیس۔ سکیا نہ تامو لہ دے خان پو لہ منخ تخ

کھن سُو مید۔ میدپا نہ تا موسی مانی موری یا تمہ چُونگ خان فرُو لہ شاہِ زمان تھس۔
 فرُو بہر حال اٹوے شِدیا زمین تھوئین دُوکسے ٹوق ٹوق فیال فیال سونگس۔ دیرے
 فرُو لہ لو فچُو چونا ژے گوا نہ کھوسی ٹیا نُونگ کُن کھورے لِنگ لہ گوید پالے کسل۔
 لِنگ بَنگ لہ گوین دُوکسے وخ چچی لہ ستر قے وخ چچی لہ گونگموے فوقسے اٹو لہ زا
 مینین دُوکس۔ جق چک کھو لِنگ لہ گوا نہ کھو لہ ستر قے چک فوقس۔ فوقپا نہ دو اٹو لہ
 مِس۔ اٹوسی دو آب گوشت چچی فچوس۔ فے بُولی یو دسُوک۔ یو زان فچوسے زا
 مِس۔ دو زوسے نہ کھو نید اُونگس۔ اونگسے نہ کھوسی اٹو لہ زیرس، ”لے اٹو گوندے
 گونگموے چک فوقسے کھیونگس دو چھمے سونگس، درِنگ ستر قے چک فوقسے کھیونگس دو
 سہ چھمے سونگس۔ یری شِدیا تھی بوا سسی یا وزیری مئے چنگ تواق باق چچی میدا؟
 یودنا نا پھونگو لِنگ چچی لہ گویدپا۔“

زیربانا اٹوسی زیرس، ”لے اٹوے ملی اٹا زا وخ لہ زو، تھونگ وخ لہ
 تھونگ، دُوک وخ لہ دُوک، دخن کھیانگ لِنگ لہ گوے بھری نسو مین۔ کھورے
 گوے رگیاخ لم چچی مید، کھدے گوے فروپے مید۔ کھیانگ لِنگ چچی لہ سونگس
 کھیانگ نہ سہ بریس نہ نا دکھ پھون شی گوا لا۔ نا لہ مشکل لہ کھیانگ ژھرمارے
 سونگسید۔“

”اُہوں، یانگ نا لہ تواق باق چچی یود نہ، منید نہ من۔ مید نہ نا نری یا
ٹیانگونگ کُن کھورے لِنگ لہ گوے اِن۔ لِنگ لہ سونگسے سکن ریدخ چچی تھوبنارے
ندا نگ لہ لزا چگی سلچس گوید۔“

”یا خمو گک لے اَنوے بُو۔ تا کھیانگ لیگی اَن تنگ نہ نا سی چنگ نئا
ہلتید۔“ اپنی سی ژلس۔ ژلبا نہ دے سوخمی چھن پِنگ نُو چھریدار چچی چک
یودسوک لے کسل۔ دو اپنی سی کھیونگسے کھو لہ منس۔ اپنی لنگسے کھو لہ رگیخ لم چچی
فجوس۔ کھو سی دے تواق پو لہ فُولٹورو بُولٹورو تنگسے صاف بیاس۔ اَنو سی کسیر چچی
نیس تنگس۔ گیو خسا ژھن بنگ نہ اَنو سی کھو ہلوانگس، ”یلے اَنوے بُو کھیانگ لِنگ
لہ گوید زیریدپا۔ نری اَنوے بُو لہ گوسنی یود نہ کھیانگ لونگ۔ کھیانگ لنگسے سونگس
نئی اے رینگ نُو ریدخ فَنگ تھوے کھ چوق تھونمی اِن۔ تا دو پا کھیانگ گورس
نہ خلونگ دَرولبی اِن۔ خلونگ دَرولبا نہ ریدخ پھتسے گوے اِن۔“

تا کھو ژھن لہ گوید زیرے یودپنی لا، لنگسے کسیر بسیر کُن کھورس، تواق
باق کُن روستود کُن لہ فیال لہ تنگس۔ دَرولے سونگسے اَرانگ کُرانگ دس مچرن چچی
منگموے رگلے سونگسے کھو لہ ریدخ گونگموے سترچے چنگ سہ مہ تھوبا انا لا گوے

چكى كهمه تهنوس۔ تهنونا نه ده لاگوه كهه اها رول له نه سه اونگمى لم يودسوك۔ ديها رول له نه سه اونگمى لم يودسوك۔ ده لم گٹ پيكهه چهنوغو رگشه فونگ چك يودسوك۔ ده فونگ پيكهه كهو دوكسه يا كسير پو فيونگسه زا شروع بياس۔ تا كو پتحي دوكين يورى مى چك تهنوس۔ كهو له سكت زيرس، ”له كسل دهه نى بشد يا كسير چي يود، يو زا شونسي۔ يانگ سه لنگ چي له اونگمى دوكثوك۔ نا سه لنگ چي له اونگمى انپا۔ امه نا له چنگ سه مه تهنوس۔ مه تهنوبانا يا كسير پو زين يودپنى ان۔“ ده مى ديزاره تهنوسيدپا۔ ده من نه كهو سا له فوس۔ كهو سى ترس، ”له كسل يانگ له چه سونگس؟ يا بنگ له۔“

زيربانه كهو سى زيرس، ”نى بك پو له تهنونگما ميد۔“

”له چه سونگس؟ يرى بك پو له يا بنگ له، دوسه چوقه تهنوك يودپا۔“

”چا باره جو نا له چنگ تهنونگما ميد۔“ بهر حال كهو سى اچهنو كهورسه فونگ پيكهه كهيونگس۔ كهيونگسه كهو له سه سنم چي كهه له بورس۔ بورسه نه زيرس، ”يله كسل وخ پو اونگسيد۔ گوانه يانگ ييكهه دوكپى اناگوه ان؟ نا نه يول له گويد۔“

زيربانه كهو سى زيرس، ”له كهرى شزدسه نا له بك له تهنونگما ميد۔ نا

زری ننگ نُوتھون چوکپا رگوسوک۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”یری ننگ نُوتانا سی کھیر بی مین۔ شہری تھنی کھ
تانا تھون چوکٹوک۔“ زیرے نہ کھوسی دے می اچھو کھورس۔ کھورے نہ کھوسی لم
سنایین سونگس۔ دیرے شہری تھنا لہ تھونین چی کھوسی زیرس، ”یلے کسل اوانگ
بنگ چی تھونانگ۔ یوتی شہر پو دُکٹوک۔ ناسی یانگ یکھ فودتند۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے جوان تاکھیانی نا اوانہ دیبا کھورے اونگے
نہ دکھ فودتنگما نہ چہ فکھے سونگس؟ کھری شردے نانگ نُوتک تھون چوک۔“
زیربانہ کھوسی زیرس، ”نگ نُوتانا ملا کھیر بی مین۔“

”اوناکھری شردے نی ننگ نُوسونگسے نا دکھ ننگ زیرے زیر۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”دوتق نایتی ننگ نُوسونگسے زیرید۔“ زیرے نہ
کھوسی بادشی کھرنگ اطلاع مینس۔

یلے کسل گن تا بادشاہ زدو نگو سونگس۔ دُنیادی سمن گنگمہ بیاس۔ بادشاہ
ٹھیک مہ سونگس۔ آخر پیکھ بادشی ژھونژے وخی نیم ژھر چی بادشاہ نہ تھوکپا اونگس۔

اونگے بادشى حالت پوتھونگما نہ کھو لہ شارگو ژھورس۔ کھوسى زيرس، ”لے بادشاہ سلامت يانگ لہ ديُوچہ سونگفي ان؟“

زيرے تريا نہ بادشاہ سى دے واقعہ گنگمہ کھو لہ ہرمنگ تنگس۔ تنگما نہ کھوسى زيرس، ”يلے بادشاہ سلامت يُونان شہرنگ حکيم چک يود۔ کھوے شديا نہ يانگ لہ چنگ سمن سونگ نہ سونگ۔ ميد نہ ينگ سمن گوے مين۔“

زيربا نہ بادشاہ سى زيرس، ”پقزى سمن کھوانگ يودپي ان نہ نا درنگ کھوانگ حکيم کھيونگما تنيد۔“ زيرے نہ بادشاہ سى دربار سترس گنگمہ لہ ترس۔ سو دے حکيم پوکھيونگما گويدا زيرے۔ کھورى بونگ لہ سہ ترس، کھيونگما گوکھن سو سہ مہ تھوبس۔
آخر پیکھ کھورى وفادار وزير چک يودسوک کھوسى زيرس، ”لے بادشاہ سلامت ينگ سو گو اکھن گوا ميد۔ يانگ کھوانگ دے حکيم پو بنى سمنى کھہ ٹھيک گوے انمنگ نہ نا کھيونگما گويد“ زيرس۔

بادشاہ اپنن تھدس۔ تا بادشاہ سى وزير لہ خرچہ من زيرے سکس۔ کھو لہ خرچہ برچہ منس۔ وزير تا يُونان شہرى حکيم کھيونگما لہ تا کھو روانہ سونگے جو۔ سونگے جقمے بجي غے لہ کھو شہر چکنگ تھونس۔ تھونما نہ دیکھ فروى کھنک پولو تيانين يودسوک،

کھونگ لہ ترس، ”انالے فرونگ کھتی یا شہر پنگ نُو حکیم چک یودلو، کھوے ننگ پو لیکھہ یودپنی ان؟“

زیربانہ دے فروئی سی زیرس، ”دے دیکھہ یودپنی ان دے لے کسل۔ یانگ یوری سونگس نہ تھونخی ان۔“ کھوتی پولوے شوغنگ نُونگ پو ہلتنا مہ سونگس۔ ایڈارے تھونما نہ ینگ فرو چک یودسوک۔ دو لیاخموے یودسوک۔ کھو لہ تریا نہ کھو سی ہلتنا کھیرس۔ فرو دُونو سونگس۔ کھوانگ کھوے گیب لہ سونگس۔ حکیمی ننگ پیکھہ تھونما نہ فروسی زیرس، ”یا ننگ پو ان۔“

فرو لہ اشرفی کھنک انعام منس، کھولزوقے تنگس۔ تنگسے نہ کھوانی سی حکیمی نئی زگو رُونگس۔ رُونگما نہ حکیم پوسی اپنی لہ زیرس، ”لے اپنی دی بے ٹائم لہ زگو منگمو رُونید کھیانگ ہلتا سونگ۔“

اپنی زگو ہرٹی کھہ ہلتا اونگما نہ جاچک تھودی شملونگ رینگمو تنگفی اتو چک ہرتا چک کھدے زگو ہرٹی کھہ لنگسے یودسوک۔ اپنی سی وزیر لہ سلام بیاس۔ وزیری اپنی لہ سلام بیاس۔ اپنی سی ترس، ”یانگ چاشخس لے ملی اتا؟“

زیربانہ کھو سی زیرس، ”نا لہ حکیم نہ تھوکپی لس چی یودپا۔ حکیم ننگ نُو

”شخصے یودا مید؟“

”یود لے ملی اتا۔“

”اونانا لہ چنگ تنگ نو اونگمی اجازت یودا؟“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”یانگ بیکھ ٹھنگ چچ دود، نا حکیم لہ تر سے اونید، کھوسی شوخ زیرس نہ یانگ شوخس مید نہ یانگ مہ شوخس۔“

”لیا نمو گگ لے ائو۔ اونایانگ حکیم لہ یوزیر، ”بغداد شہری وزیر یانگ نہ تھوکپا اونگسنگ۔“

اپنی لوقسے سونگس۔ گوانہ حکیمی ترس، ”سو انمنگ لے اپنی؟“

زیربانہ اپنی سی زیرس، ”دے اتو بغداد شہری وزیر ان لو۔ یانگ نہ تھوکپی ژھا ژھالس چچ یودپنی ان لو۔“

”لے اوناکھو لہ اونگ زیری۔“ اپنی اونگسے کھو لہ اجازت منس۔ ہرتا چنگس، چنگسے کھو سونگس۔ سونگسے نہ ”السلام علیکم لے یونان شہری حکیم۔“

”وعلیکم السلام لے بغداد شہری وزیر کھیانگ نوروشخص۔ چا اونگس؟ سیکھ

دُوک“ زیرس۔

کھو سیکھه دُوکس۔ کھودانگ له ینفنی خدمت چي بیاس، زان بان زوس۔
 زوسنی بعد له وزیري زیرس، ”یلے حکیم کسل گوانه نئی بادشاه سخت پیمار سونگسه لو آیاب
 چي سونگس۔ گوانه گا قسمی سمن چي کھیونگسه کھوٹھیک مه سونگس۔ مه گوانه آخر له نئی
 بادشی رگا کهن اپو چک یود۔ کھوسی جلتہ کھسکوس چي بیاسه یری شدیا تنگنی ان۔
 یری شزدے نئی بادشی مگی بصارت ختم سونگسه مک له مه تھونگا لوژھے آیاب چي
 گوید۔ گوانه دوفری یانگ کھیونگا تنگنی ان۔ گوانه یری شزدے یری رالے چه یود نه
 نا له زیر۔“

زیربانه حکیمی زیرس، ”له وزیر نارگسه دی حالت پوسونگسید۔ نری
 ہش ہش پوژا مید نه یود مید۔ گوانه ناکھری بادشی سمن له سونگسه لم فید چي له شسه
 کھیانی لزوقسه کھیونگدا، اینکھه ہرکوسه تنگمت پته مید۔ گوانه نا له کھری بادشی سمن له
 گوے دم چي مید۔ البتہ کھیانگ دیڑے مسافت چي چدے اونگفا ژا نه ناکھری
 بادشاه له سمن چي زیرید۔ یا سمن پو تھوبس نه کھری بادشی مک پو دودوک مه
 تھوبس نه مه دود۔“

زیربانہ کھوسى زیرس، ”لے کسل يانی سمن پو بید زیرانگ۔ يانگ له سمن پو خبر يود پنی انمنگ۔ يانگ شس نه نایری لاش پو کھیونگسے یری بوسترنگ پو بی حواله بید۔ يانگ له خداسی ستروق کھڑس نه يانگ نانی کھیونگسے یری بوسترنگ پو بی حواله بید۔ گوانه يانی دکھه نه سمن چى زیرید، ناسی سونگسے نئی بادشاهه له زیرید۔ دینے سمن چى حکیمی زیرسید۔ بادشاهه چھیس نه سه نئی یولی میونگ سننگ ن چن يود۔ کھونئی بادشاهه له دیو زیرے پُغلی تنگمی ان، ییلے بادشاهه سلامت یری دیڑے خسیر چى کھورے سونگسے نه کھوکھوری ننگ نُو دُکسید۔ اوا سونگسے اونگمی لم تھضی حساب چى ننگ نُو دُوکسے نه دوسے کھوانگ له چُھودنی سمن چى زیرید۔ تا دینے سمن چى گارنه کھیونگنوک، کھو یری دشمن ان، کھو هرکونمه ان۔ زیربی ان۔ نانی دیڑے زفا بیاسفی کھه هرژقسے نا هرکونمه گوسے ان۔ دوفرى یری شزدے شخسید نه يانگ شخفا یوس۔ مید نه يانی مه له سمن کھوانگ مید پنی ان زیر۔ نالوقسے گوید۔ ناکھوانگ نه نئی بادشى خاص وزیر پو ان۔ نادیڑے تکلیف گنگمه بیاسے یری شدیا اونگفی ان۔“

زیربانہ کھو ”ملاکھوانگ گوا مید“ زیرس۔

زیربانہ کھوے دے بوسترنگ پو سى زیرید، ”لے حکیم بادشاهه سى

گجے تولى

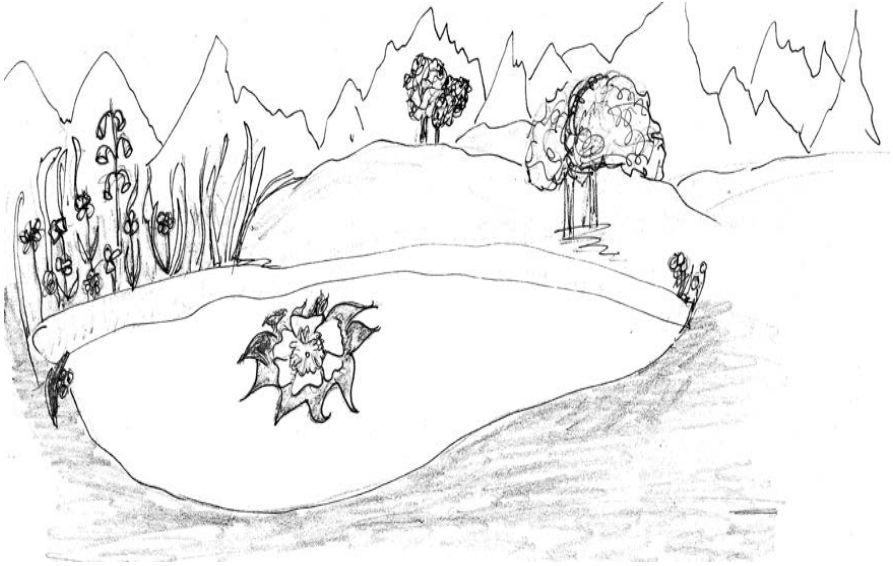
ديڙے تھڙنگ له نه دي وزير پو خسير نھول مٺي ديڙے مسافت چي چدے اونگسے
نه درنگ کھيانگ گوا ميد زير بو کھري غلط ان۔ کھيانگ سونگ۔ وزير يري
شزدے ني اشي پو پٽزي شس نه کھوے رو تھون چو کپا رگو سوک۔ دوس نه کھوياني
سي ني شديا تھون چو کپا رگو سوک۔“

زيربانه وزير يري زيرس، ”دونا تھون چو گيد۔“

ديرے اپني سي ان تنگما نه حکيم اونگمي تياري بياسے جو۔ کھو کپرا پيرے
کھورس لے کسل۔ وزير يري کھوري هرتے کھه کھو مه بوڊپا بياسے کھو چنگس لے کسل۔
هرتا له تھور چي تنگس لے کسل۔ تا هرتا سي خنم بلتري کھوانگ چھونين کھيونگسے بادشي
کھرنگ تھونس۔ تھونے حکيمي سي بادشي مک پو له بلتسے نه زيريدپا، ”يلے بادشاه
سلامت سمن پو نه يود۔ تھوب نه مک پو دويد، امه تھوبو ليگي مُشکل يود۔ دو له
يري حکمت يري بوني حکمت يري هرتق هرتوي حکمت۔ لے بادشاه سلامت تھوبا
يود پو مُشکل يود۔“

”لے حکيم کسل يانگ ديڙے رگسے دوسے ديڙے لم تھق چي چدے
اونگسے نه ياني زير۔ زي قسمت چي يود نه تھوبو سوک، ميد نه مه تھوب، يانگ زير۔“

”یلے بادشاہ سلامت یانی لیگی اَن تنگما نہ نا زیرید۔ گوانہ پرستانی بادشی
 خاتونی ٲھر پنگ نُو مندوق چی یود۔ یا خاتون ٲو بی منخ ٲو کھوانگ گلے ٲولی
 زیربی اِن۔ دے ٲھر پنگ اومی حوض چی یود۔ دے اومی حوضی سِکل لہ
 مندوق چی یود۔ گوانہ دے مندوق ٲو لہ غبار رُگون چی چنگ سہ میدِپی اِن، دو
 ہمیشہ لیسے دُوپسی اِن، دے مندوق ٲو کُھورے اونگسے یانی ہُو چک بیاس نہ دے
 مندوق ٲو لہ جلفہ کُھوربی اِن۔



دے جلفو یانی سی مک ٲو لہ تُودس نہ یرری مک ٲو گو ٲینی نہ ٲو خ

سنگِ گک۔ دیکھ نہ یانگ شے من پو ینگ چنگ مہ گوے ان۔ امہ تھوبنی
میں۔“

”یود پو یود پنی انا؟“

”یود پنی ان۔“

”اونا دو سونگس نہ فی فرونگ گوے ینگ۔“

سمن پو زیر فی بعد لہ وزیر ی بادشاہ لہ زیرس، ”یلے بادشاہ سلامت ناسی
کھو لزوقسے کھیر بی وعدی کھہ کھیونگی ان۔ نا کھو لزوقسے کھیر ید۔ کھوے خاتون پو
ژامشے پریشان ڈوکتوک۔“ زیر بانہ بادشاہ سی لیا خمو گک زیرے حکیم پو لہ سہ
خسیر خمول چی منس۔ کھوانگ لہ سہ خرچہ برچہ منس۔ تھیانغ منی خسیر خمول چی سنانوئی
کھہ کلس۔ وزیر کھوانگ ہرتے چگی کھہ رونس۔ حکیم ہرتے چگی کھہ کلس۔ یلے کسل
زگل گن کلے کھونگ ابا سونگس۔

یہا بادشاہ سی فرونگ لہ سکت زیرے کھیونگسے نہ زیرس، ”یلے اتی
بونگ۔ یاژے عرصوئی بد قسمتی سونگ۔ یا کھتی بد قسمتی سونگ۔ نا لہ سمن چی مہ گوا
ڈوکس۔ دوے حکیم کھیونگسے سمن یود زیر ید۔“

”گار یودلو آتا سمن پو؟“

”سمن پو پرستانگ یودپنی ان لو۔ گوانہ دو پرستانی بادشی کھرنگ یودپنی ان لو۔ گوانہ آتادیو بیاسے یقہو پڑے کھتی شزدے کھدانگ سونگسے نی مک پو لہ سمن پو کھیونگ۔“

زیربانہ ”لے آتا یری کھنتی ستروق پو فچو سکور یا۔ سمن کھوانگ یود نہ نیا گوے ینگ۔ گوانہ نیا سانگ لہ شنکشیری گوید۔ نڈانگ بادشاہ گن شنکشیری بیسنگ بیونگو فروتید لو۔ نیا شنکشیری گوید۔“

”لیانمو گ لے اتی بونگ۔“ درزیونگ لہ سکت زیرس لے کسل کھونگ لہ سونگسے لوقسے اونکما تگی کپڑا ژیم زیرس۔ کنگ ہلم تیار بیاس لے کسل فزو تڑوکا لہ۔ ہر چیز کھونگ لہ تیار بیاس۔ بہ بونگ بگیا ہرثق چگی کھہ سامان گن کلس۔ کھودانگ لہ لیانمو ژھور بی ہر تونگ منس۔ دونی کھہ کھونگ رنس۔ رونے نہ تا کھونگ روانہ سونگسے لے کسل۔

کھونگ سونگسید زیر بو اوا تھنگ پیکھ ژھیلے کھوڑنگ نو تمہ چونگ خان شاہ زمان لہ کوس۔ کوانہ بگیو گین ننگ نو سونگس۔ گوانہ انوسی زیرس، ”لے انوے بو

چہ سونگس کھیانگ لہ، ہلتونخسیدا؟ کھیانگ بگیوگین اونگسید۔“

زیربانہ لے اٹو نا ہلتونخفا سہ مید۔ ناگرا نگفا سہ مید نری اٹوے شزدیکھ۔
 اٹہ زیربانہ نا بغداد شہری بادشی بو تمہہ چونگ خان ان۔ فی اتی یک پونری قصوری
 کھہ جرفی ان۔ نانگ تھونگس۔ تا دو سے فی اتی یک پو لہ سمن لہ نئی اے ککا تزوکا
 سونگسید لو۔ پقری نا مہ سونگس نہ نا پڑے بھمید پو سو۔ نری قصوری کھہ سونگفی لا۔
 گوانہ یری شزدے رگیخ لم جی یود نہ نا لہ من۔ جلتہ کھسکوس جی یود نہ نری اٹوسی
 بیوس۔ نا نری اتی یک پو لہ سمن لہ گوید۔“

زیربانہ اٹوسی زیرس، ”لے اٹوے بو، کھری اتا سی یاٹے عرصو نا
 کھوے خدمت بین دوکے نہ کھوے بل تھودی خاتون پونا ان۔ خسیری پلئی کھہ نید
 اونگی خاتون پو دی ژھولو ڈین پو گونے دوکے یود۔ کھرنگ نو معمولی نقص جی یود
 زیرے کھوسی ندانگ نیسکا فیونگسے تنگسے نہ دکھہ دی ژھیلے کھوڑنگ نو ڈین ڈاٹھو
 گونے دوگین یود۔ کھوے نورو نا لہ مہ اونگما نہ کھیانگ لہ اونگنوگا؟ نری بو اٹونخسید
 نہ چوق دوک۔ اٹوے خدمت بین۔ خداسی نام سہ کھیانگ لہ ترقی سونگسے میدپا
 دوکپی مین۔ کھیانگ سکیدے لالچ مہ بیوس۔“

زیربانہ ”لے اَنو جلتہ کھسکوس چچی یودپنی اِن نہ بیوس۔ رگیخ لم چچی یودپنی اِن نہ من۔ مید نہ ناگوے اِن۔ چھون لہ یانی دی تم منگ گنگمہ زیرین دُوکسے چہ بید۔“ دیرے اَنوسی دے دین بین گُن ایشادیشا لزوتپا نہ دے دین بر پینگ نُو ژھق سکمنفی بچسی کیا لہوی یودسوک۔ دو ژتمسے یودسوک۔ دے ژتمفو چدے فنگس۔ چدے دینگ نُو لچوتگما نہ اشرفی نیس یودسوک۔ دے اشرفی نیسکا کھو لہ مئے نہ زیرس، ”یلے اَنوے بونا سی یا اشرفی نیسکا نڈانگ لہ دوخ ژھب چچی سونگس نہ زیرے یققی اِنپا۔ دوے یوکھیانی کھورے سونگ۔ فی شدیا ینگ میدپنی اِن۔“

یلے کسل کھویا اشرفی نیسکا کھورے بگیوکس۔ بگیوگین سونگسے بادشی شدیا تھونس۔ بادشاہ لہ سلام بیاس۔ بادشاہ سی ”وعلیکم السلام لے بُوژھا کھیانگ سو اِن؟ فی خبر لہ اونگ کھن چچی۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”نا یری تمہ چُونگ خان شاہ زمان اِن۔ یری شزدے فی ککا ژرور کا یری مگی سمن لہ سونگسید لو، نا کلے بدون۔ نا سہ یری مک پو لہ سمن لہ گوید۔ یانی نا لہ خرچے برچے من۔ یانی نا لہ جلتہ کھسکوس چچی بیوس۔“

رگياخ لم چى من۔“

زيربا نه بادشاہ له خا اونگسه نه زيرس، ”او کهيانگي بياسه نه نري مک پو
جره سونگسيد۔ دوسه کهيانگ له خسيرنمولى چى سه منه نه کهيانگ گار شوره
گوات۔ کهيانگ گيئو گو وه ان نه گيئو سونگ۔ تهورو گو وه ان نه تهورو سونگ۔
کهيانگ ني بو سه مين۔ کهيانگ له چنگ سه مه تهورى ان۔“

کھو لوقه اونگس۔ اونگسه پيوپا وزيرى شديا تهنوس۔ تهنونه نه کھو له
زيرس، ”له پيوپا وزيرنتى ککا تزوکا بواني مک پو له سمن له سونگسيد لو۔ گوانه ناسه
سمن له گويد کھري شزده ناله چلته کھسکوس چى پيوس۔ خسيرنمولى چى من۔“
”حرام زاده کهيانگي بياسه نه نتي بادشاہ زدو نگو پو بياسه دي عرصو سونگس۔
دوسه کهيانگ له خسيرنمولى سه منا انى؟ منما ميد کهيانگ له۔“

”منما ميد؟“

”منما ميد۔“

”يا اونا دو پنجهيد نه بلا بواني مک پو له سمن چى تهوره بيه کهوره اونگسه“

بغداد شہرنگ تھونس نہ دے وخ لہ کھیانگ لہ تمہ چُونگ خان شاہِ زمانی دینے بیاس
لو زیر بے مہ بیاس نہ فی منخ کھی لہ۔ “ زیرے کھوری سمغرو چک فشس جو۔ کھوری
یا اشرفی نینسا کھورے سونگس۔ کھو لہ خمسم، ”چنگ مستو، فی ککا تزوکا گوین
نگ۔ فی ککا تزوکا سی نا کھاستونگ یقوٹوگا۔“ کھو کنگ نہ گوے کھونگ ہرتے کھ
گوے۔ کھونگ بادشی دربارنگ ژھرفی۔ کھو اپنی شیدا دے کھوڑینگ ژھرفی، چہ
ژوخ۔ بہر حال کھو سونگسے جق نیسی جق لہ وخ پوتر ورسونگسیدپا۔ ککا تزوکا چکجک
سپنگ چکگ نُو بہ بونگ کن لہ دیکھہ زا چوگین کھودانگ لین تنگسے گوین یودپو کھو
لہ تھونگس۔ تھونگما نہ کھو لہ خمسم، ”یلے یوڑی ککا تزوکا ان چپو۔ کھوئی شیدا خرچہ
رگدے ننگ۔“ کھو بگیوکس۔ بگیوکسے کھوئی کھوئی کھو نونچا سونگس۔

کھونگ سہ گیب لہ ہلتین گوین یودپا۔ کھوئی خمسمبو دو یودپا، ”یا بادشاہ لہ
پرستانگ نہ دے مندوق پو نام تھوبے زیرے گیودے، یوپا ژری یا بو تزوکا نہ
سہ بر بید خمسمے لزوقسے کھیونگا تنگنوک۔“ دیرے کھونگ لہ کھو تھفرنگ لہ نہ اونگمو
تھونگما نہ لکوسی ایونگ لہ زیرس، ”یا ندانگ لزوقا لہ می اونین یود۔ خدانتی قسمت
لہ۔ تادی پرستانگ نُو ندانگ نام تھونید؟ ندانگ آدم زاد لہ دینگ نُو تھونمی ژھے
کھوانگ گار نہ یود؟ تا تھونس نہ سہ ژامشے عذاب کن دُوکتوک۔ پقری ندانگ لہ

لوق زیرس نہ چُپ چدے لوق۔ ہمبہ چن ہلتنے گوید مہ زیر، لوق۔ “ دو لکوسی ایونگ لہ سکاید۔

”السلام علیکم لے لکونگ۔“

”وعلیکم لے جوان کھیانگ گار گوے ان؟ کھیانگ چہ بیا اونگنی ان؟“

کھوسی زیرید، ”لے لکونگ یتى شزدے خاٹن مہ بیوس۔ یدانگ فیوکپو ان۔ نا شرگوپا ان۔ گوانہ نا یتى فونوتھہ چونگ خان شاہ زمان ان۔ یدانگ گار گوے ان؟“

”چہ بید کھیانی نیا گار گوے ان نہ؟ نیا نئی بوائی مک پولہ سمن لہ گوے ان۔“

”یونا لہ سہ کوانہ نا سہ اونگنی ان۔ بوائی مک پولہ سمن لہ۔“

زیربا نہ ژھر مہ لکوسی زیرس، ”کنگمہ نپا، لچہ نپا، غدونگ نپا، کھری غدونگ تھونگنی کھہ نئی بوائی مک جرے دیڑے عرصو سونگسید۔ گاری ہر کونخے ان۔ نیا نہ نیمبو دیڑے خسیر نمول یود۔ نیا لہ ملے لہ نید کھوکفا نہ نئی خسیر نمول کن کھیانی

ہر کو سے کھیرے نیا لہ پریشانی بیا انی؟ کھیانگ گار گوے ان نہ سونگ۔ کھیانگ نیا سی نیمبو کھدے گوے مین۔“

”لے لکونگ کھتی شزدے کھتی کپڑا کھروید، کھدانگ لہ زان پنچوید، کھدانگ لہ چھو کھیونید، کھدانی نا نیمبو یوق۔“

”پقی کھوانگ مین۔“ مید زیرین سونگسے لم گٹ چگی کھہ تھونس۔ دے لم گٹ پیکھ می لم چک یودسوک، کھی لم چک یودسوک، ”یلے بھتی دکھ می لم چک ننگ، کھی لم چک ننگ، کھیانگ می لم پوری گویدا، کھی لم پوری گوید؟ کھیانگ مہ سونگفوری نیا گوے ان۔“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”تیا کھدانگ دی کھی لم پوری سونگسے کھدانگ نہ نیمبو سنانو سہ ننگ۔ کھدانگ تھونا مید۔ دوپا کھدانگ کھوانگ یا می لم پوری سونگ۔ نانگ کھوانگ چی سونگس نہ سونگ۔ ہاکھی سی زیک، ہا سپیانگو سی زیک، ہا نانگ یول چکنگ تھونوک۔ نری قسمتنگ یودپو نانگ لہ گگ، نا کھی لم پوری گوید۔“ دو زیرے کھو دے کھی لم پوری کھوانگ لہ عذاب کن گوین۔ کھوانگ لہ زدک کن تھونین کھو دُرو لے سونگسے ملے چک لہ تھونس لے کسل۔

کھونگ کھوتی مرضی کھہ دُرولین سونگسے ملسے چک لہ تھونس۔ کھو یُول
 چنگ تھونس لے کسل۔ وِخ پو شامی گو وِخ سونگسدا، کھو لہ خِمس، ”یا ناگ دی
 گرونگ گو کیکھہ یو دپنی دے ننگ پنگ گوید۔ گوا نہ ناگ لہ یینگ نُو برانگسے
 تھوبید۔ دیکھہ نہ بیر لہ نم لنگفا نہ ناگ شہرنگ ژلدوت چچی بیاسے نری گزارہ بید۔
 دیکھہ نہ ناگ لہ چھو پنچی خرچہ برچے تھوبا نہ ناگ نری بوائی مگی سَمنی خبر لہ گوید۔“
 زیرے دے شی زگو ہر ژری کھہ سونگسے دے زگو رڈونگس۔

رڈونگما نہ دے زگو ہر ژری کھہ اشو چک اونگسے نہ ترس، ”لے ککا یانگ چا
 اونگس؟“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے انونا برانگسے ژلے اونگفی ان۔“

زیربانہ دے اشوسی زیرس، ”لے منگمو نا یانگ ننگ نُو برانگسہ یقو کپا۔
 امہ شی دی شی اشی پونگ نُو مید، یینگ فزو بو سہ مید، گوانہ یانگ نامحرم چچی نالہ
 ننگ نُو یقپا ییتا مید۔ یو یین ننگ کنگمی زگو رڈونین سونگسے گرونگ پو کنگمہ چھمے سُو
 سی سہ زگو مہ فیس۔ سُو سی سہ زگو مہ فیا کھو کھورین سونگسے یینگ ننگ چچی کھہ
 تھونس۔“

دے نئی زگو رُدونگما نہ دینگ نہ سہ اشو چک بیونگس۔

”السلام علیکم لے اُو۔“

”وعلیکم سلام لے بوژھایانگ چا اونگس؟“

زیربانہ ”اُو جو بخشش نا بیسے اِن۔ درنگ پونا برانگے یقتوگا؟ یتى دی
گرونگ پنگ نونا ننگ ننگ لہ سونگفی اِن۔ سوسی ینگ سنیا دچی، سوسی ینگ
سنیا دچی بیاسے نا برانگسہ یق کھن چى سوسہ مہ سونگفی اِن۔“

”لے منگمو یو بیاسے نا لہ یانگ کھدے گوا کھیودپا مید۔ نئی اشی پونگ
نویود، نا کھو لہ ترید۔ کھوسی کھدے اونگ زیرس نہ نایانگ کھیونگما اونید۔“

تا کھو سننگ رُدونین دُوس۔ تا کھوئی سہ نانگ مہ یقس نارے نانی چہ
زیک۔ نری شیدا یودپنی زاچس گن سہ چھمس۔ زیرے کھو پریشانگ یودپا۔
دے من نہ دے اشی پوسی دے اشو لہ ترس۔ سوانسوک لے بوسترنگ زگوے
کھ اونگفو؟

”لے اشی پاکھوانگ نہ لیگی مسنگ صورت کمال چى ننگ، امہ زیربا

نه ليگي شرگوے تهونيد۔ كهو درنگ گونگفن پو برانگسے ٿے اونگفي انمنگ۔ نايانگ له
ترے ميديا اونگ زيرفاميد۔“

”لے كهيانگ سه بے وقوف چي ننگ، لے بوسترنگ دي شامي آخري
ٿائم پوے كهه كهو ٿو پوچي مه يقس نه خدائتي كهه ٿامره ناراض گك۔ كهو شرگو بيسے
انمنگ، كهو له اونگ زير۔ كهوانگ ديكه زاجس چي زوسے نيد اونگنوڪ ينگ۔
ينگ كهوسي چه بيڪ؟“

دے بوسترنگ پو اونگسے زيرس، ”لے نونوشوس۔“ كهو سونگس۔ سونگسے
كهو له سلام چي بياس۔ كهوسي و عليكم السلام زيرس۔ زان بان گن كهيونگس۔ زان بان
گن زوس۔ زوسفي بعد له دے اتو انا يولي چهونو سيٺھ چي انسوك۔ كهوسي چلم چي
سكنگس، كهوانگ سه ٿهونگس۔ كهو له سه ٿهونگا منس۔ ٿهونگسے نه كهو له بستره بسترے
تنگس، كهو ديكه سنيا لس۔

كهودانگ كهوتي كمرنگ نيد اونگما سونگس۔ سونگسے نه ٿهن له اشى پوسى نمو
له ترس، ”لے بوسترنگ يا فروشي ديكه بزبانه دوگا؟“

”چاهارے جنمي دماغ، ٺدانگ چه زيروڪ۔؟ كهو چه لس چي له اونگفي ان۔

درنگ تھی دیکھہ برانگسہ ڈوکپا اونگما نہ نڈانگ لہ کھو لہ بزبا ڈوک زیربا مہ یں۔“

”مہ زیری لے کھو شرگوے ننگ۔ کھو مسننگ صورت کمال یودپا نہ چہ بیک تا۔ نڈانگ کھوانگ لہ تریا کھیونگ، کھو ڈوگید زیرس نا۔ ڈوکپا مید زیرس نہ کھوانگ مہ ڈوک ینگ۔ کھیانگ نیا لہ گیو خسی کھبور منے نہ تھی دے نور بگیا بانگ بگیا ژھنگما دے نورزی پونگ لہ ہرژسے منا گوید۔ کھیانگ لہ ڈوک بنگ کھوانگ گوا مید۔ ینگ اولاد چی نڈانگ لہ یود مید۔ دوپڑے نڈانگ کھوانگ لہ تریا کھیونگ۔ ترے کھو ڈوگید زیرس نہ نڈانگ لہ لیا نمو سونگ۔“

دو کھو لہ کوید، شق بر لہ یود پنی لا۔ گیو خسی کھہ کھو لہ ترس، ”انالے جوان کھیانگ گارگوے ان؟“

”لے کسل نا بیسپا می نا گارگ۔ یا یول کُننگ ژل دوت بین کھور بی ینگ۔“

”اوناکھیانگ ژل دوت بین کھور بو پانتی ننگ نو بزبا مہ ڈوگا؟“

”ڈوگید جو۔“

”اوتَا دُوگید نہ ینگ لس منگ چھی چنگ مید۔ فی خلاس نیس یود۔
 اَنیکھ نور چُوگین اَنیکھ لُود بیاسے انا چنگ کُن لہ تنگمی اِن۔ گوانہ دو لہ خلاس چکنگ
 بانگ بگیا یودپنی اِن۔ خلاس چکنگ رابق بگیا یودپنی اِن۔ بانفی خلاسی زگوہرثی کھ
 بہ رزی پا اونگسے دُوکپی اِن۔ نوری خلاسی زگوہرثی کھ کھوانگ نورزی یا اونگسے
 دُوکپی اِن۔ دے نیسکا لہ کھیانی زگو فیسے نور بانگ کُن ہرثسے منعی اِن۔ دیکھ نہ
 گو تھنی ہرثسے چُوکپی اِن۔ تاکھونگ لہ رایتب منعی اِن۔“

”راتب پوچہ منعی اِن جُو؟“

”اے لہ فے برینگ منعی اِن۔ اے لہ فے برینگ منعی اِن۔ ینگ
 کھیانگ لہ چنگ لس مید۔“

”دو بدو نو جُو۔“ گیو خسی کھ کھو لہ چابی منس۔ اِن نہ اِن کھو سوئلس۔ گوا
 نہ فزا فزو چک اے زگوے کھ فزا فزو چک اے زگوے کھ دُوکسے مو اونگمی
 انتظارنگ دُوکسے یودسوک۔ کھونگ لہ خسمس لے درنگ فزوی اونید۔ نتی سیٹھ پو
 لہ فزوی میدپنی اِنپا۔ یو ندانگ لہ نور منا اونگما ژوچھی ننگ۔ کھوتتی رول لہ سترانگسے
 کھیونید۔ اِن نہ اِن کھو دیکھ تھونے لوقپر لہ کھودانگ لہ سلام چھی بیاس۔ و عیکم السلام

زیرس۔ کھوسی ترس، ”اِنالے کھدانگ تھی نورزی بہ رزی پا انا؟“

زیربانہ ”ان“ زیرس۔

”اونا اونگ“ زیرے گیونھے بہ رزی پا لہ بانگ کن ہرڑ سے منس۔ دیکھ نہ نورزی پا لہ نور کن ہرڑ سے منس۔ گوتھضی لزوق سے کھیونگس۔ نور بانگ کن ہرڑ لیے چوکس۔ گونگنی لوقے اونگی وخ لہ کھونگ لہ گوپا نہ بریانگ منعی انسوک۔ دے بتی لہ کھوسی بریانگ نہ فید رے منس، ”دی بریانگ پوکھتی راتب سونگس۔ دی فید رے نی رول لہ نہ کھتی فروفرالہ ہے زیرس۔ بریانگ پوزوفید پوفسوق۔ جُکٹوچہ زے ان کھدانگ نہ کھتی فروفرونی؟“

لوڑھے ایاب چھی کھو دیکھ دُکسے کھونگ لہ بریانگ پوزا فید پوفسقا منے نہ کھونگ فیوکپو سونگس۔

کھونئی زیریدپا، ”یلے دی اپنی سی نڈانگ لہ بریانگ ژا یوسہ کھاسکنگسہ مہ منا یغیدپا۔ دوسے کھو اونگسے نڈانگ لہ بریانگ پوزا فید پوفسقا منید۔“ زیرے کھونئی کھوے جینگ نُو دیو زیرے دُعا بیدپا، ”یاخدا یافرو یینگ نُو کھوٹ شک۔“

دیرے لوٹھے آیاب چھی رگلین دے اشوسی اشی پو لہ زیریڈپا، ”لے
 ندانی دی مسنگ صورت کمال یودی پنی فزونور بانگ ژھوا تئین یقسید۔ بانگ نور
 ہرثیا چہ رگوسید۔ راتب پو کھودانگ لہ گویا منعی حسابی کھہ نانی منید، ژھوا کھودانی
 کھیر، کھودانی چوک۔ مہ گنگفی جق لہ کھوتی کھہ نہ گرا لینید ینگ۔ تا دی جق جعی
 ہرثسے منعی ہرثسے لینعی چہ ژھا ژھا یود۔ ستورے تنگس نہ کھودانگ گراپا ینگ۔
 نڈانگ کھوتینگ نہ گرا لینید۔“

”دو لیا خموزیرس۔ اوٹا کھو چہ بے؟“

”لے کھیانگ سودا لہ گویدا مید؟ کھیانگ سودا لہ گوانہ دکان پو کھیانگ
 اونے من پو بند کھڈید۔ گوانہ کھو دکانی کھہ یوق۔ یقپا نہ کھیانگ اونے من نہ لوسے
 یودی پنی کچرا سامان ژھنگما کھوسی ژونگسے تنید۔ گوانہ کھوسی لوسے یودی پنی سامان پو
 ژونگسے تنگما نہ کھیانگ لہ کرایو بیونید۔ گوانہ نڈانگ لہ جوک لہ بولون مہ کھڈپا لیا خمو
 سونگ۔“

”لے دو کھیانی لیا خموزیرس۔“ اے جق لہ کھوسی ”لے بُوژھا کھیانگ
 تمندان چن چھی، مسنگ صورت کمال چھی ننگ۔ کھیانگ ہسکے نہ نور بانگ ہرثیسے

منما مه سونگ هے۔“

”چا جو، نا بزبا يقپا ميذا جو؟“

”لے کھيانگ بزبا يقپا ميذا زيرے سوسي زيرس؟ کھيانگ نور بانگ
هر ژيسے منما مه سونگ۔“

”اونانا سي چه بيا جو؟“

”کھيانگ گيوخسي کھه گو له سومنگ تنگسے صاف ستهرا بيا سے نانه نيمبو دکاني
کھه دکوپا دونگ۔ گوانه نا اير درلس له سونگفي ونخ پينگ نو کھيانگ دکاني کھه دوكسے
سودا تنگما۔“

”ليا خموگک“ زيرس۔ گيوخسي کھه کھو هر کيا لے گو له سومنگ تنگسے کپرا بدل
بيا سے، مسنگ صورت کمال گوپا نه کھوانگ يود۔

سيڙه پوسي کھه دے دکاني کھه سونگس۔ کھو له چاپي منس۔ کھوسي بسم الله
زيرے زگوفيس، ”يا کھيانگ دي کرسی کھه دوك۔“ زيرے کھو دیکه يقسے نه کھوسي
هلتيدپا، ”يلے بوژها يا دي چاله نيشو يودپي ان۔ دي چاله ديڙسے دي چاول پوله

دیڙے دے اومی فے لہ دیڙے یودپنی ان۔ کھیانگ دی گنگمہ کھوقپنگ یوق۔
دوسے نہ نانگ پیکھ یود۔ کھری کھ نگرانی بین۔ نا میدپنی وخ لہ یا حساب پیکھ
ژونگ۔“ تا کھو دیکھ دُکس لے کسل۔

دیرے میونگ سودا لہ اونگما شروع سونگس۔ گوپا دے سیٹھ پوسی بُولی
چک تھلے سونگس نارے کھچے مک لہ فیونگما ژوخ بیاسے یوسہ فیونگسے فنگمی انسوک۔
دے حساب پو مک نن یودپنی انسوک۔ کھوسی تا تراکلوے گو زگوین زگوین
تنگس۔ تا میونگ لہ کھوے دے گو زگوے تھلے تنگمو چھودس۔ شہرنگ نُو دُندورا
سونگس، ”نتی دے سیٹھ پو بی دُکافی کھ فرو چک کھیونگسنگ۔ مسینگ صورت کمال
چی ننگ۔ بزانگ پو زیرس نارے کھو ژوخ بزانگموتی دی شہرنگ نُو سوسہ مید۔“
دو زیرے چگی ریسے کھ کھوے مسینگ صورت پو لہ ہلتا لہ میونگ اونڈپا لے
کسل۔ نیسی ریسے کھ کھوسی تھلے تیانگ زیرے گنگمہ کھوے شِدیا اونڈپا۔ دو بیاسے
اے دُکاندار کنگمی گاہک گن سہ چھفین کھوے شِدیا تھونے کھو لہ سودا تنگمی ریس
کھوانگ مہ تھوبا دُگیدپا جو۔

یو بین لوژھے ایاب چھی دُگین چھی کھو لہ خسمس، ”پیلے شاہ زمان

کھیانگ لہ عیش آرام گوانہ کھیانگ لہ کھری ندپا اتانہ رگسی انوے خبر چچی لہ گوا
 کھوانگ کھیانگ لہ بجیدے گوید انا؟ کھیانگ ژوخ بے وقوف دی دنیائی کھہ سوہ
 میدپنی انمنگ۔ “زیرے کھو لہ کھوری کھوقینگ یوقس لے کسل۔ دو پھودے
 نہ کھوسی زیرس، ”یلے فی اتانہ انویتی شزدیکھ نالہ زاتھونگا آرام سونگس، یدانی نا
 بویاسے یتی سا سا کھیت مال جائیداد کنگما سہ نالہ رلبے سہ نالہ منسید۔ امہ زیربانہ
 یتی دی شہر پو چنے یودپنی ان زیربو کھوانگ مہ تھونگا نانگ رگسے گوید۔ تائیری
 دی مال جائیداد پونہ یری دی اسٹی شوقشوق پونہ ناسی چہ بیک؟ یری شزدے
 یانی اجازت چچی منس نہ نا یتی دی یول پونہ کوارکھورے ہلتے نہ ینگ لوقے
 اونید۔“

”لے اتی روزی کھیانی زیر و خ چچی لہ زیربا میدانگ۔ بے ٹیم چچی لہ
 زیرانگ۔ کھیانگ گیو خسی کھہ کھوربا گوید لو۔ سنانگ رزیس لہ گوا مید لو۔ بیر رنگ لہ
 گوید لو۔ تائیر رنگ سونگسے نری بوسی چہ گونے گوید، چہ کھورے گوید؟“

”یلے فی اتانہ انویتی شزدیکھ کپڑا جوڑے نیس یود۔ یو گونے گوید۔“
 ”نری بو کھیانگ دیو بیاسے تنید۔ یلے بو سترنگ کھیانگ زان پو لد یوق

لدیق رے بیاسے کول۔ فی بُو کھور با گوید لو۔ نادری لہ کپڑا ٲریمانگسے اونید۔“

درزی لہ سگلس، ”یلے درزی فی فرؤ سیر لہ گوید لو، کھیانگ فی فرؤ لہ کپڑا جوڑا خسوم بجی درنگ ٲهن گنگ ٲریمسے گیوخیی صلوتی بنگ نہ نالہ تھو ٲوٲو کیا رگوسپی ان۔“ ابا فرؤ کسی کوٲ ٲریم کھن چی یودسوک کھو لہ کوٲ ٲریمانگلس۔ دیہا کھوری دُکانگ نہ کھو لہ بوٲ چی کھیونگلس۔ دیکھ نہ کھوسی زیرس، ”یلے اتی روزی کھیانگ سیر لہ گوید نہ فی ہرتا کھنگ لہ سونگسے فی سنونپے ہرتے یود، نانگ مہ روناعرصے سونگلس۔ نری بُو سونگسے ہرتو لہ ہلتوس، یو بی صفائی بیوس۔“

یا زیرے کھو ہرتا کھنگ لہ سونگسے ہرتا فیونگسے کھیونگسے ہرتا کھروسے ہرتا فشد بفسد تنگسے کھوسی ہرتا ینگ ہرتا کھنگ لہ تنگما کھیرس۔

”نو دی چابی کھورے سونگسے ہرتے سامان گن ٲرھنگسے ننا میدانگ ہلتوس۔ مید نہ ندانگ لہ بندوبست یا رگوسید۔ کنگ نہ کھیانگ گار کھور با گوید؟“ ان نہ ان کھو سونگسے ہلتا نہ ہرتے رگفس بفس گن یودسوک۔ دیرے نم لنگس لے کسل گیوخیسپا نہ درزی سی کپڑونگ کھیونگلس۔ اے درزی سی کوٲ ٲو کھیونگلس۔ دونگ کھیونگسے فرؤ لہ منس، ”یلے اتی روزی دی کپڑونگ گون۔ دی کپڑونگ بدل لہ

جولنگ تونگ، ہرتا لہ زگہ فچس تونگ۔“

”یا“ زیرے کھو ہرتا کھنگ لہ سونگسے زگہ فچس تنگس۔ کپٹونگ گونے ہرتے کھہ رونس جو۔ اتانہ اٹوے کھہ نہ اجازت لینس جو۔ لینانہ اتانہ اٹوسی کھو لہ زیرس، ”یلے اتی بونیا لہ لیگی مشکل لہ کھیانگ بویا سے یقپا لہ تھوبنی اپنا۔ دو سے کھیانگ سہ کھوربا گوید زیرے گوین یود۔ کھری شزدے جق منگموے رگل مہ پٹوکپا نئی سینگ سکم مہ پٹوکپا زئی بوشومورے لوقسے اونگ۔ تھوبنی سارنھی سا کھیانگ مہ کھور۔“ زیرے جلتہ کھسکوس کن بیاس۔

یلے کسل کھو ہرتے کھہ رونے سونگس۔ سونگسے ارانگ کرائنگ دس پچرن ٹوق ٹوقی جنگل بنگل چی رگلین چی، لا با منگموے چدے یول چک فنگسے یول چنگ کھو گوید پاپا جو۔ سونگسے سونگسے دے شہر پنگ نو جکچک سپنگ رت چی یودسوک۔ دے سپنگ رتی سکل لہ کھر چک یودسوک۔ گوانہ کھو یا سپنگ رتی رول لہ ہرتا تنگسے کھیرس۔ کھیر بانہ دے کھر پنگ نہ اپنی چک زگو لوقپار لہ چدین بیونگسے اونڈسوک۔ یا تا دی کھر پنگ نو تھونمو نانگ لہ ژھا ژھا یود۔ تا دی کھر پنگ نو تھونمی ذریعو نانگ لہ پتہ بیا رگوسید۔ کھو ہرتے کھہ نہ بسبے دے کھری نیور

سونگے ہلتس۔ ہلتسے نہ کھولہ خسمس، ”دی کھر پنگ نُو گوے ینگ لم پچی میدانگ۔ سِکمی رسی تنگسے گوے نری شِدیا سِکمی رسی مید۔ دینگ نُو چہ یود زیر بو ہرتچا مہ بیانا نگ لہ یو بیاسے دیکھہ کھر چک یود سُوک زیرے گو کھر یلبا ان۔“

دو خسمے کھو ہرتے ستر پو فودے تنگسے کھیرے اپنی شِدیا تھونس۔ ہرتے ستر پو زدمس۔ کھو ہرتے کھ نہ بےبے سے کھ اونگسے اپنی کنگمی کھہ گو کھے ٹیا بیاسے چک نُوس، ہا ہا بیاسے چک تھوس۔ تھپا نہ اپنی سی کھوے گو فری نیس تنگسے نہ زیرس، ”حرامزادہ گار نہ اونگنی رول نخ چی ان۔ کھیانگ ثوخ بادشاہ فنجو سے نا ٹانو اپنی لہ مہ اوسپا ٹیا بیاسے چک نُوس۔ ہا ہا بیاسے چک رگوتس۔ کھیانگ تھونی مقصد پو چہ ان نہ، کھیانگ نُوسنی مقصد پو چہ ان؟“

کھوسی زیرس، ”لے انو بخشس نا یانگ لہ مہ اوسپا نُوسنی سہ مین۔ یانگ لہ مہ اوسپا تھونی سہ مین۔ یری مسنگ صورت پو لہ ہلتا نہ نری خسوسنی انو ثوخ یود سُوک۔ یری درول جوخ پو لہ ہلتا نہ نری خسوسنی انو ثوخ یود سُوک۔ یود پا چکنا نی خسوسنی انو نہ بر بیسے لوٹھے ایاب چچی انپا۔ گوانہ یانگ تھونگما چکنا نا لہ بُوگتسے نُوسنی ان۔“

اوناهيانگ تھدفو چا تھدفي ان۔ ”تھدفو نائري خسوسفي انوتھوب زيرے
نا تھدس۔“

پلے کھيانگ له نا انوخسما ژا نه کھيانگ في بونگ۔ لونگ زيرے کھو
هلژانگس۔ فزوکسي کوٹ پوله تھلبه بيارسيدپا دو هرچوکوس۔ دو هرچوکوسه نه اپني
سونگس۔ گوانه کھوسي ترس، ”لے انويانگ گارگوے ان؟“
”نائري ننگ نونگ۔“

”يرى ننگ پو گار يودپني ان؟“

”اے تھنالہ ژھيلے کھوڑو چک يودپني ان، يوني ننگ پو ان۔“
”لے انوناي رى بونوکوسه نه نالہ يري يارژھيلے کھوڑو چک مه هلتنما
يانگ گويد۔“

”لے انوے بونواوخ له زو، تھونگ وخ له تھونگ، في دے ژھيلے
کھوڑينگ نونکھيانگ دوكسي ملے ميدپني ان۔ گوانه کھيانگ کھري چہ لس له اونگفي ان
نه کھيانگ سونگ۔“

”اَنو جو بخشس نایری یا ژھیلے کھوڑو له چک مه هلتا گوا مید۔“

اپنی له کھون کھن اونین کھو کھدے سونگس۔ ایڑارے سونگسے نه اپنی سی زیرس، ”ایکھه نقپو ژھیلے کھوڑو چک ننا میدانگ؟ یونی ننگ پو ان۔“

”له اَنو تا دکھه نه فوروق چچی انا خشق چچی انا فونگ چچی ان زیر بو چنگ سه بهرتچا گوا میدانگ۔ شدیا رے سونگسے میدپا۔“ یو بین سونگسے اپنی ننگ پو بی شدیا تھونس۔ اپنی سی نئی زگو چوق فیا نه کھو اپنی پول فوله تنگسے ننگجونگ چھونگس۔

ڈین چچی یودسوک۔ یو کھیونگسے کھوری گوه کھه کلس۔ یله اَنو گدلا مید زیرے نه چه لیا نمو گدلونگ یودسوک۔ گو پنچس مید زیرے نه چه لیا نمو مخلی بیوق تنگفی گو پنچس کن یودسوک۔ ناله نژی خسوفی اَنوے ننگ نُوتھونفا ژوخ ناله آرام سونگس۔ خلد کن بیونگس۔ پریشاینونگ دُور سونگس۔ اپنی کھن کھن بین سونگسے دیکه کوات چچی یودسوک، تھب پیکه کلس۔ تھب پوله مے تنگس۔ پُھوکوب دو تنگس۔ نسی فنه پھونچی یودسوک۔ یوتنگسے اپنی سی زان چچی بیاس۔ یوشنی فوتو چکنگ تنگسے کھوے دُونو یقس، ”یله اَنوے بُو اَنوے شدیا ینگ چنگ میدپنی ان۔ یونژی اَنوے بُو سی زو، زوس نه کھری خلد گل کن بیونگنوک۔“

يو زوس لے كسل۔ سكيوك غم چي تنگس لے كسل، ”نى ائوے ننگ پو
چنے رگشے يودسوك۔ نى ائوے زاچس پو چنے جو موبوے يودسوك۔ انا له ائو يري
شديا ينگ چنگ خرپے برپے يودا ميد؟“

”ينگ ينگ چنگ ميد۔“

”ائونو“ زيرے نه جندنگ نه اشرفي بقچي فيونگسے مئے نه زيرس، ”يا اونا
ندانگ ائو بونگ له سودا بودے كهورے اونگ۔“ اپني دے اشرفيونگ كهورے
سونگسے بازار له نه سودا بودے لينے كهورے اونگس۔ يو زين بقچي دوفني بعد له كهو دو
چھمفا دوكشوك زيرے ينگ اشرفي بقچي منس۔ مو دو كهورے ينگ بازار له سونگسے
سودے بودے كهورے اونگس۔ تامونس۔ رنا نه چق چك كهوسي ترس، ”انا له
ائو كهر چق له يانگ دے كهر پنگ نه بيونگسے اونگمي وخ له ياني دے كهر پو له تالا
بالا تنگسے اونيدسوك۔ دے كهر پنگ نُو چه يودپني ان؟“

”لے ائوے بوزا وخ له زوئوئونگ وخ له ئوئونگ۔ تا دے كهر پنگ نُو

چه يودتا، چنگ سه ميدپني ان۔“

”لے ائو تا دومه زيرى۔ چنگ سه ميدپني ان نه يانگ دے كهر پنگ نُو

چا سونگس؟ ياننى دوله تالو چا تنگس؟“

”لے انوے بُو چوق دُوك۔“

”لے انو چلتے کھسکوس چى بيد نه چلتے کھسکوس چى بيوس۔ لم سنے بيد نه لم سنے بيوس۔ ميد نه نا گا بزوے کھه سه دينگ نُو هلتا سونگس ميدپا دُوکپى مين۔ دوپا ياننى يودپنى حالت پوچه يودپنى ان نه بُو له زير۔“

”لے انوے بُو تا کھيانگ نه نا انو نه بُو سونگس۔ ياژے عرصونا سى سُو له چلتے کھسکوس چى مه بياسنى ان۔ تا کھيانگ نه نا انو نه بُو سونگس۔ کھيانگ دى کھر پنگ نُو هلتا گويد نه چوقپا گوپا نرى انوے بُو سى بے چک خسوس دے بيو له ٹرينگ چى من۔ دو ميدپا کھيانگ له زيرے چه بيد۔“

”لے انو دو چه بيا؟“ ”دے بيو له کھرى کوٹى جندينگ نُو بُوکپا بيونما هلژوب۔ کھوے دُوکپى ملسو کھرى کوٹى جندوگوا رگوسنى ان۔ کھيانگ کار سونگس نه کھيانگ نه نيمبوگوا، کھياننى سکلنو بيا۔ دو بياسے کھيانگ کامياب سونگس نه ناسى لم سنے بيک۔ تا دومه سونگس نه کھيانگ نى شديا کھوانگ ملا مه اونگ۔“

”ليا نيمو زير لے انو“ زيرے نه کھولواق لوقسے اونگس۔ کھوانگ بُو بياسے

یقہی اتانہ انوے شدیا لوقے تھونس۔

”لے اتی بو تھونس؟“

”تھونس اتا۔“

”نو اوننا چابی“ زیرس۔ کھولہ چابی منس۔ کھوسی چابی کھورے سونگے
 دکانی زگوفیس لے کسل۔ فیسے سونگے نہ جھپسی سو بھچی کھیونگے نہ دونگ لہ رسی
 چنگس۔ چنگس نہ دے سونگ لہ سولہ ہرنگ بھوس، سولہ ہرژو بھوس، بھوسے نہ کھو
 سی دو پیٹی برکنگ نو فنگسے تنگے دوسے یودپنی زمانگ نو دے ہرنگ بھوسے
 یودپنی جھسپو لہ بیے چک فوسے کھوے نوونگ نو دے ہرنگ پوکھڈنی انسوک۔
 گوانہ دوفرے دے رسی لہ ژھنگ اونگما نہ کھوسی دے رسی تھینس، تھینا نہ کھوری
 رول لہ اونیدسوک۔ یلے لیاخمو سونگس زیرے نہ کھوسی دے بیے نوونگ نہ دے
 ہرنگ پو فیونگس۔ فیونگس نہ دے بیو بی چنگمو لہ رسی چک تنگس۔ تنگس نہ کھو جنفی
 دے بیو لہ ہرنگ کن یو بیاسے زامہ چوکپا کوپے کوپے کھوری دون تھوینگ نو
 کھیونڈپا جو، بیوسی تھوینگ نو اونگس دے ہرنگ ہرژو فیونگس زیدپا جو۔ کوپے
 کوپے کھوسی دے ہرژو ہرنگ کن کھیونگسے جنڈنگ تئیدپا جو۔ بیو اونگسے کھوے

جندنگ سونگے دے ہرنگ ہرژو زیدپا جو۔ تا کوپے کوپے کھوسی بیو آزاد بیاس
کھوری جندنگ ہرنگ ہرژو فنگسے یغیدپا۔ بیو گار سہ مہ گوا کھوری جندنگ گویدپا
ہرنگ ہرژو زیدپا، بیونگے گوا ینگ بینگ اونگما، یو بین دُوگیدپا جو۔

تا کھولہ مکمل یقین سونگس۔ سونگے نہ کھوری اتا نہ انوے کھ نہ اجازت
مہ لینا چُب چدے یولنگ نہ بیونگے سونگس جو۔ سونگے اپنی شیدا تھونس۔ اپنی لہ
سلام بیاس۔ اپنی سی جواب لڑقس۔

”چنالے انوے بولس کن؟“

”انو جو بخش گزارے سونگسید۔“

”ہلتون نالہ“ زیربانہ کھوسی بیو لہ سکت چى زیرس۔ بیو جندنگ نہ ٹم
چھونگے اونگے اپنی سنوتی برکننگ نو کوار بر چى کھورس، کھورے نہ ینگ یا کوٹی
جندنگ سونگس۔ کھو ینگ بیو لہ سکت زیرس۔ زیربانہ بیو ینگ کوپتچی کھورے نہ
ینگ یا جندنگ نو جوکس۔ جوکفانہ اپنی سی زیرس، ”یلے انوے بو زاوخ تھونگ
وخ چى یود نہ نری انوے بو لہ یود، مید نہ مید۔ رگیال تھوبا یود نہ نری انوے بو
لہ یود۔ ینگ سو لہ تھوبا مید۔ دی کھر پیکھ سونگ زیرنارے دے کھری زگوہرژى

کھ چک ڈامن چى يود۔ دے چک ڈامن پو له عام ميونى سى چک تيانگى ان۔
 درنگ نرى بوسى فيشيس چى بياسه خانه تونى كھ نيس تيونگ۔ تيانگس نه يو پاگوپا
 موسى سوسى زگو ردونگس نه مورى ژونمونگ له حكلم بياسه زگو فنه چوكپى ان۔ امه
 درنگ نرى انوى بوسى يا حساب پو بياسه تيانگس نه مومانگ كهوانگ كهيانگ له
 زگو فيا اونگى ان۔ ديكه نه كهيره كهري ننگجونگ تهونى بعد له ژونمونيس يود مانگ
 يود۔ ينگ سوسه ميد۔ موسى كهيانگ خيسرى پلنگ چكى كھ يقى ان۔ ديكه نه موسى
 چه گنگ، زان چى مه منا كهيانگ پمهسانى بيا له كهيانگ له زيربى ان، انالے
 بادشائى بو، بادشاه ذات چى كهيانگ سه دوكٹوك۔ كهيانگ له سه اچهد گوا دوكٹوك۔
 ناسى نى ژونمونگ زان چھو بيا تنيد، ندانگ نيسكا سى ستق پچس چى هرثيا كهيونگ۔
 تاكلهانگ بادشاه ان، هرثيد زيربى ان۔ گوانه مو كها مرمو يوكسانوى كھ مه كهوربامى
 منگمو يونگ نو مال جايداد نه دريسه يلفى ان۔

درنگ نرى انوى بو انشاء اللہ كهيانگ له رگيال تهونى ان۔ موسى
 چوق هرثيدا زيربانه كهيانى هرثيد له خاتون هرثيد زير۔ موى ٹھوب كهنگ كمرے
 چك يودپنى ان۔ دے كمرنگ نو قالين تهنگس ليگى رگسه يودپنى ان۔ كههانگ
 نيسكا دے قالين پيكه دوكپى ان۔ دے من نه موسى تحشى كھ بلا چك يودپنى ان۔

دے بلو لہ موسیٰ سکت چچی زیربانہ دے بلو ٹم چھونگسے موے شِدیا اونگمی ان۔
اونگسے نہ گنگ ہرکیال لوقسے کنگمہ بجکو گینو بے ان، بیانہ موسیٰ ہرکونگبو چک یودپنی
ان۔ دینگ نُوموسیٰ مارتنگسے دے ہلی کنگمی کھہ کلہی ان۔ دیکھہ نہ موسیٰ موری ریسی
کھہ دے بلو لہ اشارے بے ان۔ بلو لہ دے اشارو پتہ یودپنی ان۔ اشارو نہ نیمبو
دے بلوسیٰ گو زگوے ان، زگو انہ دے ہرکونگبو لوقپی ان۔ لوقپانہ موسیٰ سلق پچیسی
کھہ مک ہرکوے ان۔ درنگ نری انوے بوسیٰ مولہ دو بے لونگ پو چہ بیا منید۔
کھری شِدیا بیو یود۔ بلو لہ بیو تھونگما نہ ردن لہ بُو دپنی ان۔ گوانہ کھیانی چوق کھری
ریس تھونما نہ بیو فود توگ، تنگس نہ بیو بلو یودپو پتہ میدپا ٹم چھونگمی ان، چھونگما نہ بلو
لہ بیو تھونگمی ان۔ تھونگما نہ بلوسیٰ دے اوت پو لینے رگیاگ لہ تنگسے بیو بدسے
کھیر بی ان۔ تا مو دے بلو ژلے کھیونگسے اوت پنگ مارتنگسے سپرے من نہ سلق
پچس پونری انوے بوسیٰ چہ بیاسے ہرکوید نہ ہرکوسی۔ ہرکوانہ نری انوے بُو موکھا
مرمو یوکسانوے کھہ رگیا لہی ان۔ یو بیاسے موے کھہ سوسہ مہ رگیا لہی ان۔“

”لیا خمو گگ لے انو“ زیرس۔ کھو سونگس، سونگسے نہ موے ننگ نُو تھونما

نہ ان نہ ان یا حساب پو یودسوک۔

موسى زيرس، ”لے کھيانگ سه بادشاه ذات چى دُوکٲوڪ۔ خلدفا
دُوکٲوڪ گلغا دُوکٲوڪ۔ ناسى نى ژونمونگ له زان پُھوى کل چُوگيد۔ نڊانگ نيسکا
سى ستق پچس چى هرثيا کھيونگ۔“

زيربانه کھوسى ”لياخموگگ“ زيرس۔ کھونگ نيسکا دے کھرنگ سونگس۔ مو
سى دے هرکونگبوئنگ نُو مارتنگس، دو سپرس، بلو له سکت چى زيرس، بلو دیکھ بلبے
اونگس، موسى دے بلى کنگمى کھ هرکونگبو کلس۔ کھونگ ستق پچس هرثيا شروع سونگس۔
گومگوے ريس چک نيس چى کھوسى مو رگيال چوکوس۔ کھوسى غمول پو فيونگسے مو له
ميس۔ مو له خممس، ”ياديو سه زرينگ يليد“ دو خممسے مو تھدے دوكس۔

ديرے کوپتچى دُوگين چى ينگ ريس پو کھوے کھ تھونا چک کھوسى ييو
جندنگ نه فود تنگس۔ ييو فود تنگما نه بلو له ييو تھونگس۔ بلو سى اوت پو لينے فنگسے نه ييو
بدسے کھيرس۔

مو دے اوت پو سپرے بلو ژلے کھورے من نه کھوستق پچس هرکوس
لے کسل۔ موسى اوت پو سپرے سوسوے پتونگ له هلتس۔ هلتا نه کھوسى زيرس،
”يلے خاتون کھرى پتو پڑے نى پتو رگدے ننگ۔ کھرى کھ نارگيالس۔“



”صحیح ان لے بادشاہ سلامت۔“ یو بین مال جائیداد گنگمہ چھمس۔ آخر لہ
کھر پولہ سہ تنگس۔ کھر پولہ کھولہ اونگس۔

”یلے خاتون کھر پولہ نالہ اونگس۔ ینگ چنگ یود نہ زیر۔“

”لے بادشاہی بونی دستور ان کھیانگ یو بیاسے ناسی فود تنگمی مین۔
ستروق یل رگو یل لہ تنگمی ان۔ ستروق یل رگو یل لہ تنگسے کھیانگ رگیالس نہ نا
کھر ینگ یلی ان۔ نارگیالس نہ کھیانگ ینگ یلی ان۔“

”لیانمو گگ“ زیرس۔ ستروق یل رگو یل لہ تنگس لے کسل۔ دو سہ بادشائی بو رگیالس۔ دیکھ نہ کھوسی زیرس، ”یلے خاتون کھری کھہ نارگیالس“ زیرے نہ کھوسی موے ستروخوم پوینگ لقیوتنگسے موے کھہ سنیا لس۔ سنیا لے نہ کھورینگ گری چک یودپا یو فیونگسے نہ کھوسی زیرس، ”یلے خاتون کھری کھہ نارگیالسید تا نا سی کھیانگ ردبی ان۔ کھیانگ ژوخ بے ایمان بوسترنگ کن نا سی یقی مین۔ دیشے بادشائی بونگ کھیونگسے نہ کھیانی دیو ژوخ ناجاژ کھیل کن بیانگ۔ نا کھیانگ ردبی ان۔ کھیانگ یقی مین۔“

زیر بانہ موسی زیرس، ”لے بادشائی بو کھیانگ عجیب چی ننگ۔ کھیانگ نا ژے کھہ رگیالسید۔ نارگیالفو لہ رگیالفا زیرید۔“

”دو کھیانی چہ بے ان؟“

”نا یا ژے یول کننگمی بادشائی بونگ اونگسے وزیر ی بونگ اونگسے کھونگ نہ ستق پچس ہر ژیسے کھونی کھہ رگیالے نا سی کھونگ ردبفا مید۔“

”اونا چہ بیاسے کھیانی کھونگ۔؟“

”ناسی کھونگ جیل لہ تنگسے باقاعدہ راشن مینین یقسے یود۔“

”اوناکھیانگ لہ چہ بیا؟“

”لے بادشائی بُو کھری منخ پو لہ چہ زیرید؟“

”فی منخ پو لہ شاہ زمان زیرید۔“

”لے شاہ زمان شریعت نہ زومسے خیرے زیر فنگ نو نیسپاگو لہ سہ مید۔
 گوانہ کھیانگ لہ بُو سترنگ مید نہ نانمہ بیاسے یوق، دی ستیچ پچس پو مہ ہرٹیس زیر
 نہ ناسی دو ہرٹیا مید۔ نالہ یا ثرے عرصو سوسہ فی کھہ مہ رگیالس۔ سوسہ نالہ برابر
 مہ فوس۔ دوسے نا پا کھیانگ تھوس۔ فی کھہ کھیانگ رگیالس۔ رگیالبا نہ نا کھیانگ لہ
 ڈوگید۔ کھیانی نانمہ بیاسے یوق۔ تا دو مید کھیانگ لہ بُو سترنگ یودپی ان نہ
 شریعت نہ زومسے نالہ ناتھو سکول۔ کھیانگ لہ پچھو دنی ملے لہ نا سکیور۔ فی مقصد
 پو اشی پا ژلبو انپا۔ دوسے کھیانگ نالہ برابر فوس۔“

کھو لہ خمسمس، ”آتا ان سہ انی نانی مور دے چہ بیک، یول لہ گوے وخ
 لہ نمے کھدے گو رگیالی۔ بیکھ ڈوکس نہ مومے دیڑے سلطنت نہ جائید ادگنگمہ نانگ
 لہ تھوبید۔“ دو خمسمے کھوسی زیرس، ”اونادوسونگ زیر نہ نا کھیانگ صیدہ زیرے
 نری خاتون بیاسے یغید۔“

”لیا نحو گگ“ زیرس۔ کھونگ پيسکا دیکھ صیغہ بیغہ زیرس۔ بقچی دُوگین کھو سی مولہ زیرس، ”یلے خاتون نالہ خاتون تھوب زیرے۔ مال جائیداد تھوب زیرے نالہ دکھ دُوکپا بیٹا مید۔ نائری لسی مقصدی کھہ اونگھی ان۔ نالہ اجازت شزدے بیوس۔ لوقسے اونگما سونگس نہ نالوقسے اونید۔ تالوقسے اونگما مہ سونگس نہ نالسی کھیانگ یو بیاسے فیال لہ مہ یق۔ نالسی خطی ذریعے کھہ کھری طلاق پو کلے تنید۔ کھیانگ سُو لہ دُوک نہ دُوک۔ خط اونگمو پا دُونو کھیانگ سُو لہ دُوکپا مہ مین۔ سنانگ لہ نال گوید۔ بیر لہ ژنداری کھیانی سی ژامرے می جیل لہ تنگسے یود نہ کھری زگو چوکسے نہ کھونگ چھا غونگ نُوفد تونگ۔ تاکھری ژامرے کاغذات یود نہ دونگ سہ کھیانی کھری برآمدینگ نُوفد تونگ۔ کھیانگ لہ کُرسی چک نالہ کُرسی چک تونگ۔“

زیربانہ موسی ”لیا نحو گگ“ زیرے دونگ گنگمہ ژونمونگ لہ حکم بیاسے ژونمونی سی اے جق لہ جیلنگ یود پونگ گنگمہ فُود تنگس۔ کھونگ پيسکا لہ دیکھ کُرسی نیس نہ میز چک تنگس لے کسل۔ دے کاغذات گنگمہ کھونی سی دے میز پیکھ یقس۔ تاکھونگ پيسکا دے کُرسیونی کھہ دُوکس۔ دُوکپا نہ تا دے ژونمونی سی دے جیلنگ یود پنی می گنگمہ چھا غونگ فُود تنگس لے کسل۔

سُوی گو ژھرے سکید پھری تھونسید سُوک۔ سُوی سمغرو ژھرے ہلتیا فری تھونسید سُوک۔ کھوسی دے میونگ لہ زیرس، ”لے کھدانگ نور بانگ کھوربا رُوخ بیاسے مہ کھور۔ کھدانگ فوجیوئی سی چہ بیاسے لین تنید نہ یو بیاسے لین تنگسے دُوک۔“ تا کھو مک تھک بیاسے ہلتا نہ دے لین کُننگ نُو کھوری ککا تَرُوکا سہ یودسُوک جُو کھو سونگسے دے ژونمونگ لہ سکس، ”یلے نی ژونمونگ کھدانی فلان دے لینی دے می دے لینی دے میو لَقپو لہ تھمسے نی شیدا کھیونگ۔“ دے ژونمونگی ریرے بین دے تَرُوکی لَقپو لہ تھمسے شاہِ زمانی شیدا پیش بیاس۔ کھوسی ایونگ گنگمہ لہ زیرس، ”یلے بے وقوف کُن کھدانگ دی خاتون پو نہ ستق پچس ہر ژیسے مہ رگیالبا موے جیل خاننگ یودسُوک۔ دوے مو نہ نا ستق پچس ہر ژیسے نا رگیالے دوے نا سی کھدانگ گنگمہ فُود تنید۔ کھتی اتا انونی سینگ سکمسے دُوک تُوک۔ کھدانگ نی طرف لہ نہ آزاد۔ پقری ینگ یو بیاسے ینگ شہر چگنگ کھورین نا لہ تھونگنارے نا سی کھدانگ انا ملسی کھہ رُوبی ان۔ دوپڑے کھدانگ سوسو سوسوے یُول کُننگ نُو لوقسے سونگ۔“

دو زیربانہ کھونگ گنگمہ سی کھو لہ ”یری شزدے یری ژھے رینگمو سونگ“ زیرس جُو۔ کھونگ گنگمہ کھوتی یُول کُننگ نُو سونگسے جُو۔ لُوس تا ککا تَرُوکا، کھوسی

خاتون پو بی ننگ نو مہر یودسوک۔ کھونگ کنگمی ترانی کنگمی کھ کھوسی مہر کن تنگے جو۔ مہر تنگفی جو کھو کھوسی ژونمونگ لہ سکس، ”کھونگ گا جیل پنگ نہ فود تنگفی ان نہ کھونگ یا جیل پنگ ینگ زگوق۔“

دے ژونمونی کھیرے کھونگ ینگ جیلنگ زگقس۔ زگقپا نہ کھودانگ چک چک پو لہ زیرید، ”یلے دی اتوسی نڈانگ ینگ جیل لہ تنگسید۔“ زیربا نہ چک پو سی زیرس، ”لے دی اتو نہ لیانموی ننگ۔ نڈانگ پا کھونگ دُونو اونگے یودپا نہ کھونگ گوپا فود تنگفی، نڈانگ جوک لہ تھوننا نہ نڈانگ جوک لہ فود تنگمی ینگ، بُو دپنی نہ ائمنگ۔ نڈانگ لہ یا جیلنگ شیک خسمسیدا۔“

تا کھو خاتون پو ینگ نہ اجازت لینس جو۔ انگاروتا کھو کھوری ہرتے کھے رونے بیونگے جو۔ سونگے سونگے اراٹنگ کراٹنگ دس پچرن لوق لوقی چدین سونگے جگجگ تھنگ چی یودسوک۔ دے تھنگ پو چدنی بعد لہ چھونگو کارنو لونگے یودسوک۔ لونگبو لہ اہینگ گوا لہ لم چک میدپا میدسوک۔ یا لم پو کھورینگ نو چھونگو برق چک نہ درا، درے چک یودسوک۔ دے درے رگلے کھوے شنے لہ تھوکے میدپا اہینگ تھونمی لم چی کھوانگ میدسوک۔ کھوشمے بیاس، ”یا خُدا تانا سی چہ

بیک دیشے لم تھق پچی جدے اونگسے نہ۔“

دیرے کھولہ خشمبے اونگس، ”لے شاہِ زمان کھیانگ خُدائی منخ پو لینے نہ بگیا نگسے دے درے کھ پھونگ۔“ تا کھو ہرتا نہ دریسے چھونگی لہ، کھو پھونچی گیب لہ نُورس جُو نُورے نہ بِسْمِ اللہ زیرے ہرتا لہ ہیپ بیاسے نہ بگیا نگسے پھونگس۔ پھونگما نہ دے درے فنکمنگ چوق فوئس۔

فوقا نہ درے سی زیرس، ”خنمی بیابو مہ تھونمی سے کینوق مہ تھونمی کھیانگ آدام ذات پچی دکھ چہ بیاسے تھونس؟ زوس نارے سو بری سو سترن مہ گنگمی“ زیرے نہ کھو سوے کھ مَورے من نہ کھوسی ”لے لے فی اتا یانگ لہ نا زا فوتیدا؟“ اتا زیربانہ کھو خا تھوک بیاس۔ کھو سپٹ سالہ فنکس۔ کوپتھی کھو بے ہوش سونگسے دُوس۔

”کھیانی نا لہ اتا زیرنوفری نا سی کھیانگ نُود تنگنی ان۔ مید نہ کھیانگ بُودپنی مینپا۔“ درے سی کھوری کھچو کھیونگسے کھوے دے ژھونفوق سونگنی ملسونتی کھ دو سکوس۔ کھو یا بنگ لہ ٹھیک سونگس۔ کھونگ نیسکا اتا نہ بُوتا۔ کھوے شیدا عرصے منگمے دُوس۔ دُوپا نہ کھوسی چہ بیدسوک زیربانہ، ترانگ لق پوتنگسے ریدخ

بگيا هرثق چك كهيونيدسوك۔ شه رزمين پو زيدسوك۔ خون لتق پو تنگسه مارمن بگيا هرثق چك كهيونيدسوك، چدے زيدسوك۔ كل رزمينه زيدسوك۔ زانه كهوسى زيرس، ”لے اتا يانی چنگ مينمو بيانگ۔ تادی شه رزمين مار رزمين پو زوسے هرکن له چه بروت اونيد۔؟ جومبو جومبو زاجس کن زوسے۔“

”دو گار نه كهيوننا؟“ زيربانه

”لے اتا نياسى زيد يانگ له مه تھوبى چه يود۔؟“

”دوگی لے آدمی بوژھا كهیانی سی كهوربه فید چی زانه، به سترق چگی غرؤك چك زانه كهیانگ درانگسید۔ نی ریدخ بگيا هرثق چك نی زانا ان۔ مارمن بگيا هرثق چك نی خوراک ان۔ دو زوسے میدپانی هلتو درانگفا مید۔ دو له كهیانی سی جومبو زاجس چی زیرید۔ جومبو یو جومبو ان ینگ۔“

”یلے اتا دو گا ثق ثق پو سونگس۔ یانی یو گھننه چك دونو كهیونگسه فونگ۔ فنگس نه ناسی یانگ له جومبو زاجس فچوسے منمانه یری هلتو درانگسوكا مه درانگ؟“

”دو درانگسوك۔“

”ریدخ بگیا ہرثق چک اونگما لہ دیگ بگیا ہرثق چک، برس من بگیا ہرثق چک رگو سید جو۔ دونگ یانی کھیونگ نہ ناسی یانگ لہ زان ژوسے منید۔“

”دو مابدوٹو“ زیرے نہ کھوترانگ لق پوتگسے نہ ریدخ بگیا ہرثق چک خیون لق پوتگسے نہ مارمن بگیا ہرثق چک فورون لہ کھیونگس۔

دو کھونگنی بعد لہ کھوسی ”مصالحہ کھیونگ“ زیرس، ”پیو کھیونگ“ زیرس تا کھولقپوترانگ خیون لہ تنین دے سامان گنگمہ کھوے دُونوسپونگس جو۔

”شنگ من بگیا ہرثق چک رگو سید“ زیرس۔ کھوینگ لقپوتگسے شوکی ڈیم چی کھیونگسے کھوے دُونوفنگس۔ فنگما نہ کھو دے ڈیم پوسول فسیدس لے کسل۔ دیگ کن لین لہ ستدس۔ گھنڈہ پہ دُونوکھوسی دیگ کنینگ نُوشاوانگ لقپہ لقپہ غدم غدم کن دیگ کنینگ نُوتگسے کھوسی پلانی فچوسے جو۔

”برتن بگیا ہرثق چک کھیونگ“ زیرس۔ برتن بگیا ہرثق چک کھیونگس۔ کھو برس کن دم لہ تنگس لے کسل۔ برتن ریرینگ نُودیگ ریرے تنگس۔ تنگسے نہ کھواتا لہ اونگ زیرے سونگس، ”یلے اتا زانا تیار سونگسید زان بچیسپا شوخس۔“

”یلے اتی بو دونگ اونٹا“ زیرس۔ کھواتی لقپو لہ تھمے کھیونگسے گومگوے

برتن پوکھوے لقینگ نو کل لے کسل۔ کھوکھا آبیاس، کھینگ نو بلوکس۔ روسپہ نہ دریسے موریس۔ ہرکن لہ بروت چمی مہ اونگس۔ کھو اے برتن پوکھیونگسے منس۔ دوسہ کھو رواق بلوکس۔ یو بین سونگسے برتن غانچو ژے چھمین چمی کھو بو لہ ستوہرا بیا شروع سونگ لے کسل۔ ”لے آدمی بوژھا کھیانی چہ جو مبو جو مبو زاچس گن ژوے انسوک۔ کھیانگ لہ شلیسی انسوک۔ نانگ لہ مہ شلیسی انسوک۔ نایا شہ رزین پوکھو زین دوکسے فی ہرکن پوکھو لہ سپنگ سکیسید،“ زیرے کھو اپنجن رنے نہ کھوسی موتپوے تعریف چمی بیاس۔

یو بین دوکسے عرصے رنگے نہ ہتی چک کھو دے شوکھی مے ڈوق چمی بقچی زد مے دو برتن چنگ تنگسے کھیونگس۔ گنی پیا پیو زوی یو دسوک۔ دو کھیونگسے اتا لہ تھونگ مہ چوکپا گوے کھ کلس۔ گنگ پوکھوے کھ ککے نہ کھو گو زگوے دوکپا نہ دے گنگ پوکھوے نہ مینگ نو تھکسے ٹھاؤ ٹھاؤ بیاس۔

”لے کھیانی یو چہ بید؟“

”اتا جو بخشس نا گرانگسے مے لہ دوکسے یو دپنی ان۔“

”اونا ٹھاؤ ٹھاؤ بین دی مینگ نو چمی تھکید۔“

”چنگ مید جو۔“

”حرامزادہ کھیانگ زیریدا مید؟ ہلتو خسیدا اگر انگسیدا؟“

”مید جو۔“

”اونا چہ گوید؟ یول لہ لوقے گوسنی اونیدا؟ کھیانگ نوانگ، دیو کھری

چھیمہ ان۔“

تادے درے جربا انسوک، ”اتا جو بخشس یانی لس پو بید نہ نایانگ لہ

زیرید جو۔ مید نہ نانگ نوین دُوگید ینگ۔ یانگ لہ چہ سونگ؟“

”لے بے وقوف گوے لس چی ان نہ نایید، مید نہ مید۔ کھیانگ دیڑے

عرصو گنگمہ اتا نہ بوتگسے دُوکسے نہ کھیانگ زیر۔“

”اتا جو یانی بید نہ نایزیرید۔“ زیربانہ درے سی زیرس۔ ”نی شریعت نہ

زومسے لس چی زیر نہ ہلہ نہ ہلہ نوے چھبھی، سلیمان پینگری مارفوجلی شو قبو چھبھی نایید۔

تا شریعت نہ زومسے لس مہ زیر نہ ناسی بیامید۔“

”اتا جو بخشس یری کھہ گوے ان۔“

”اونا زير۔“

”نا پرستانگ نو گلے تولى ژهرنگ چک گوے تمنا يودپنى انپا۔ اوا مه
تھونا کوپتى ايکھ کھڈس، کوپتى يیکھ کھڈس، نا يو بين شيد۔“

”لے لے بے وقوف دیو مه گوے لس چى، بلچولس چى نه انپا۔ تا خير نا نا
بورسيد۔ نرى خدا پو نه چھدپو پابادشاہ سى نانگ له سزا تنگ نه تونگ۔ تا اونا اونگ
کھيانگ نى جووى فق پنگ، سوسى تيونگ هے، سوسى ردونگ هے زيربى ان۔
خلونگ چھو پھوب گوے ان۔ دوکوا نه کھيانگ گو فيونگسے او آه مه ييا چب
چدے دوک هے۔“

ديرے کھو دے جووى فق پنگ زلس۔ کھورى سمونلم چى زيرس، کھو
زلس، ديرے ان نه ان تيونگ هے ردونگ هے زيريد سوک۔ خلونگ چھوب
چھو چھوب سونگس۔ کھو چب چدے دوکس۔ خم له بلوق بربا شروع سونگس۔ تا دے
سکمبو لونگبو له چھوروت کھيونگا شروع سونگس۔ تا دے چھوروت پوزگس۔ زگسے نه
چھونو فونگ چک دیکھ لنگس۔ دينگ نه فرو چک بيونگس۔ دے فروسى زيرس، ”لے
مومونا خلدسيد گلسيد۔ مى له مى ترى اونيد۔ آدمى مى ترى اونيد۔ يو گار يود نه نا له

ہلتون۔ ہلتن نہ نا کھوے رُوسپہ نہ دریسے مُورید۔“

”لے موموے ژھو کھیانگ ہلتو خفو گر انکفو سہ حق ائمہ زیر بانہ کھیانی نی
کھہ تنگنی دی الزام پو غلط۔ کھیانی ندپا موموے خبر چچی تریو پڑے نی کھہ الزام
تنگسید۔ کھیانگ نا ئی اونگ زیرے میدپا اونگفا مید۔“

”مومویانی نا لہ چا اونگ زیر نی ان؟“

”دوگی لے، ژھو یود نہ دے ری کھہ دُونگ۔ سترنگمو یود نہ فلان دیکھ
دُونگ۔ فونو یود نہ فلان دیکھ دُونگ۔ نا لہ ہلتا کھن پوسو سہ گوا میدانگ۔ دو سے
کھیانی نا لہ ہلتسفی می لہ چنگ بیا مید، کھو لہ زدو کھرتگما مید زیرس نہ، کھوانی سکفو بید
نہ دے می کھیانگ لہ ہلتید۔ تا دو مید کھیانی کھو کھری لقتو تھونس نہ فود تنگمی مین
زیر نی ان نہ کھیانگ گار نہ اونگنی ان نہ کھیانگ لوقسے سونگ۔ نانگ لہ آرام سونگ
یا عذاب سونگ۔ نی شیدا یود پنی می نا سی کھیانگ لہ ہلتنمی مین۔ کھیانگ نا بور۔“
کھو سہ نا بورس، ”یانی بُو بیا سے یققی می نی فونو، نا سی کھو لہ چنگ
زدو کھرتگما مید۔“

”یا اونا اونگ لے آدمی بُوڑھا“ زیرے نہ کھو جُونگ نہ سکورے

کھوے فننگنگ فنگس۔ کھوسى تروت لقفرت چى بياس، ”يله آدمى بوژها کھيانگ نى موموسى بو بياس يقسے ننگ۔ کھيانگ نى فونو۔ کھيانگ دکھه چا اونگفى ان؟“

”يرى شزدے نايانگ له زير باکھيود پاميد۔ ياننى يري مومو له ترس۔ نا چا اونگفى ان زير بو۔“

”مومو کھو چا اونگفى ان؟ چه بياسنى ان کھوسى يانگ له؟“

”له نى ژھو کھوسى نا له ليگى ليا نمو بياسنى ان۔ گوانه کھو بادشى کھرنگ نو سیر له گويد لو۔ گوانه کھو کھيرے نه فلان دے ملسى کھه کھتى انو يود کھياننى کھيرے انوے حواله بيوس۔ انو له يو زير، ديوتشى موموسى بو بياس يقسے يود پنى انمنگ۔ تا ياننى ليگى خا چن چى فنجوسه بادشائى سينگمى فنجوسه دى نى بو له زدو کھر چى تنگفى صورتنگ نو کھيانگ نه نا چھد پنى ان۔ مانگ له زير يو چى بياسه سه بادشائى کھرنگ تھونمى ذريعه بيوس۔ زيرے مانگ له سکورے فنگسے نه کھيانگ لوقسے اونگ۔“

”ليا نمو گگ“ زيرے نه کھو لم تھق پولڈيک زدس له کسل۔ لوستونگ غا فچوى لم پو کھو منٹ فچو له تھونا بياس۔ کھوسى کھدے سونگس۔ تا دے مومو، دے

ژھو، اَنو گنگمہ بادشی لم پا اِنسوک۔ کھو کھدے سونگسے اَنوے شِدیا تھوئا نہ مو دیکھہ را
 بل چِی کھلین دُوکسے یودسوک۔ تھوئا نہ مو کھا آبیاسے تھینا نہ کھو شنگلوے لوئا
 سپُوربا نہ ژوخ بیاسے موے رول لہ سپُورے کھیریدسوک۔ کھو لہ تا پتہ سونگس۔ اَنو
 سی ٹری فرن پو زیربو پا دُونوتا کھو زید۔ زیرے نہ شوخمو بیاسے اَنوے کھے کھے لقمبو
 کلس۔ لے اَنو تا یانی نا بوسہ زا ریاخفا نہ یری نُوروسو لہ اوگنوک۔ لم پا دُوکپا
 لہ طریقے دُوکپی اِن۔ بُو نہ برالے ژھو نہ برالے نہ منگمو نہ برالے نہ یانگ لہ گا
 فاندوگک نہ گا سند پوتھو،توک۔ اوانہ اونین یودپنی دے ہولو فروتی موموسی بُو
 بیاسے یقسے یودپنی اِنمنگ۔ موموے خدمت بین دُوکھی اِنمنگ۔ یانگ دکھ، نا
 فلان ملسی کھ دُوکید۔“

”دوچہ بے اِنمنگ کھوے فرو نہ؟“ زیربانہ،

”لے اَنو کھوتی بادشی ژھرنگ گھنڈہ نیس خسومی فری سیر لہ تنگمی اِنمنگ۔
 دیکھہ نہ کھوانگ ینگ لوقسے اونگی ینگ۔ موموسی زیرسید۔ فی دی فرو لہ گوے رال
 چِی لہ کنگمی زیرمونگ چِی لہ نقصان چِی مہ تنگما بادشی کھرنگ سیر لہ تنگس نہ کھیانگ نہ
 گوپنی نہ ژوخ ینگ یا سترنگمو نہ منگموے رشتو قائم یود۔ تا دی فرو لہ نقصان چِی تنگس

نه يا کھو سیر له مه کھیرس نه کھیانگ نه ناسترنگمو منگمو مین۔ کھیانگ کھری ملسی کھه نانگ نری ملسی کھه۔ یا ناسی نه یا فرن پو زیرسید۔ دیکه نه یانی چه بید نه بیوس۔“ زیرے نه فرقیو له تھمسه سکورے انوے فنکینگ فنکس۔

فنکا نه انوسی زیرس، ”انوے بو بادشاه نه چهدس نه چنگ مستو، منگمو نه چهد پو تئق تئق ان۔“ کھو لوقس۔ انوسی کھو له زیرس، ”انوے بو۔ اوئا کھیانگ بادشی کھرنگ تنگما له یو بیاسه کھیانگ بادشی کھرنگ تھونمی مین۔ کھیانگ له لم چی رگوسید۔ کھیانگ بیکه ڈوک۔“

کھو موری شدیا یقسه نه مو بیه بادشاه له سکت زیرے سونگس۔ بیه بادشو اونگس۔ اونگسه نه زیرس، ”انالے لم پا وزیرو یانی سکت مه له می زیربی درنگ یانی ناله سکت چا زیرس؟“

”لے بیه بادشاه تئی بادشی کھر پو له رگیابق سکورے یود یو له کھیانگ کھری بهرق تنگسه جتھانیس یا خسومی ننگجونگ پنگ نو ٹینڈر فودے نه ناله اطلاع من۔ ینگ کھیانگ له فی حکم چنگ مید۔“

”یلے فی خاتون دو بدوئو“ زیرے نه کھو کھوری بهرق له سکت زیرس۔

ہرمق حاضر سونگس، ”چی سونگس لے نئی بادشاہ؟“ زیربانہ

”نالہ چنگ سہ سونگفا مید۔ دو سے نالہ نئی یا بادشی کھر پولہ می پھودپنی
ٹینڈر چچی فود۔ ملا موری یا کھر پنگ نوچہ یودپا ژوخ بیاسے، کھدانگ دیو لہ مک
فود۔“ دے بیے ہرمق کُن سونگسے سوسی اہانہ سوسی دیہانہ سوسی ترانگ لہ نہ سوسی
خیون لہ نہ سوتنگسے دے رگیانگ پولہ جقانسی ننگجونگ مک فودس۔
فودے نہ بادشو اونگسے مولہ خبر کھیونگس، ”یلے نئی وزیر نیا سی کھر پولہ
مک فودسید۔“

”آفرین، رحمت“ زیرس۔ موسونگسے ہلتس۔ ہلتانہ دولہ مک فودسیدووک،
موتھدس۔

دیکھ نہ موسی شاہِ زمان لہ زیرس، ”یلے فی منگموے میراث کھیانگ فی
منگموے لقتو نہ فی بوی لقتو نہ، فی لقتو نہ سہ بودس۔ ینگ سوسی کھیانگ دی کھرنگ
مہ تنگ زیربی سولہ اختیار میدپنی ان۔ دیکھ نہ ابینگ کھیانگ سونگسے بادشی کھر
پولہ کھورے ہلتسے نہ کھیانگ شوخمولوقسے اونگ۔ کھیانگ سکیدے ڈوکسے بادشاہ لہ
نید ژھدس نہ کھیانگ لہ مسئلہ گوے ان۔ کھری ننگجونگ موخوسفی لم پا اپنی یودپنی

ان۔ مو ژھن نین دی کھر پو لہ سننا یغین کھورین دُوکپی ان۔ مو لہ تھونگ نہ سہ
کھیانگ مہ بُودپنی ان۔ دوپڑے کھیانگ شوخمو سونگ شوخمو لوق۔ “ زیرے موسی
چلتے بیاس۔

کھویا زیرے نہ سونگس۔ گوانہ ان نہ ان دے ژھر پنگ نُو رنگ نہ
رنگ مہ چک مندوق کُن یسے، قسم قسمی میوونگ سمعنی یودسوک۔ گوانہ کھو دونگ لہ
ہلتین حیران سونگس۔ کھو کھورین کھورین سونگسے کھری شیدا تھونمانہ دیکھ اومی حوض
چی یودسوک۔ دے حوض پینگ نُو فرومہ چک مندوق چی یسے یودسوک۔

کھوگوچس فُودس۔ دینگ نُو ہرکیالس۔ صاف سٹھرا بیاسے نہ کھو دے
مندوق پوچدے کھوری لقفس چی یودسوک۔ دینگ نُو تھومسے کھورے یونگس۔
کھوری جولینگ تنگس۔ دو لہ تالا تنگس۔ تنگسے نہ کھو دوری ینگ کھوربا سونگس۔ گوانہ
دیکھ دُونمی کھر چی یودسوک۔ کھری ہرڑے کھہ لیگی رگشے بیاسے خسیری نلمع بیاسفی
چک تھونمی کھر چی یودسوک۔ کھو لہ خسمس، ”تا دی دُونمی کھر پنگ نُو سُو مہ دُوک۔
اے چک تھونمی کھر چک ننگ۔ یینگ نُو سُو یود نہ“ زیرے کھو دے کھری رول
لہ سونگس۔ دے کھر پینگ نُو گوانہ دے کھری برآمدینگ نُو خسیری پلنگ چی تنگسے

یودسوک۔ دے خسیری پلنگ پیکھ خاتون چک نیدی آرام سونگے یودسوک۔ کھولہ
 خمسمس، ”تا دی اشولہ نید ژھدے یودسوکنا نانگ مو نہ خپیرے تنگسے گلیا۔ مولہ نید
 کھوکسے ننگ۔ تا دینگ اونگسے نہ مو نہ خپیرے مہ تنگما گوسہ غلط گوید۔ یو بیاسے دے
 کھر پنگ نُو خاتون چک یودسوک۔ مولہ نید کھوکسے یودسوک ناننی دی مندوق پو
 کھورے اونگنی زیرس نہ نانگ ہر کونمہ گوید۔“ کھو خاتون پو ہلا انگما لہ لیگی کوشش بیاس۔
 خاتون پو بی لقمو لہ خسیری خسوروب چچی یودسوک۔

کھولہ خمسمس، ”یا نانگ موے لقمو لہ نہ خسیری خسوروب پو فودید۔ فودپا نہ
 مولہ نید ژھدید۔ دیکھ نہ ماننی من زیرس نہ یا چچی سوال چچی تنگس نہ دو بی جواب
 چچی ناننی نید۔“ زیرے کھوسی موے لقمو لہ نہ دے خسیری خسوروب پو فود نہ سہ مو
 لہ نید مہ ژھدس۔ موے خسوروب پو فودے کھوری لقمو لہ بورس۔ کھوری لقمو لہ ٹھولی
 خسوروب چچی یودپا خجوی فرا بورس، دو فودے موے لقمو لہ تنگس۔ تنگس نہ سہ مو
 لہ نید مہ ژھدس۔ کھولوقسے اونگما نہ دیکھ بورڈ چچی یودسوک۔

دے بورڈ پیکھ کھوسی چاگی کھہ ربس، ”یلے پرستانی بادشی بوٹو نازفا بگیا
 بیاسے، نی رگوے کھہ مہ تھونفی زدک چچی چنگ سہ باقی مید۔ نا اونگسے کھری کھرنگ

سہ تھونس۔ نا کھیانگ نہ چیہرے تنگمی تمنا یودپا۔ کھیانگ لہ نید مہ ژھدپا نا دو سے
 لو قسے گوین یود۔ نا دو سے نی اتی نگی سمنی فری کھری دی کھری ژھری مندوق
 پو کھورے گوین یود۔ نی منخ پو لہ بغداد شہری تمہ چُونگ خان شاہ زمان زیرید۔
 کھری منخ پو لہ پرستانی بادشی بوٹو گلے تُولی زیرانگ۔ درنگ نہ ابا کھیانگ نی
 عقدنگ تھونفی ان۔ کھیانگ نا لہ تر سے میدپا سُو لہ دُوکپا مہ یَن۔“

دو رِ بے کھو لو قسے گوپنی یا لم پوری مہ اونگا سِنگمہ کھری فری لم چک
 یودسُوک۔ کھو دوری سونگس۔ گوانہ دے سِنگمہ کھر پنگ نہ دے اپنی بیونگسے اونین
 یودسُوک۔ اچانک مو نہ کھو ٹھوکس۔ ٹھوکپا نہ موسی کھو زونس، ”او حرامزادہ دی ژھر
 پو لدنفا لہ یا ہو فور بی بیابو چک فوربا مہ کھیودنی ان۔ کھیانگ دکھہ چہ بیاسے تھونس؟“
 زیرے نہ دیکھہ رزینگ چی یودسُوک۔ سکورے دے رزینگ پینگ فنکس۔ کھو لہ
 دینگ نہ بیونگما مہ یَنس۔

تا ابا دے خاتون پو لہ ساعت میعاد گن گنگسے مو لہ نید ژھدس۔ نید
 ژھدے موری لچپو لہ ہلتا نہ مو لہ موری خسوروب پو مہ تھونگس۔ مو لہ خمس، ”لے
 درنگ نانگ لہ نید منگ کھونفی ان۔ نری خسوروب پو میدپا درنگ یینگ خسوروب

چى ننگ۔ “ موغسل خاننگ سونگے گو کھروس، بلتس۔ ينگ ميد۔ موخسمنگ فوس۔
 مو کھورين سونگے دے بورڈ پو بى شديا تھونا نہ دے بورڈ پیکھ چى رپے
 يودسوک۔ موسى يانگ له اپنى له سکت زيرس، ” انا له انونى کھر پنگ نونرگ
 رگوى اونگے بيونگے سونگفي ائمنگ۔ يانگ چه بين يودپنى انيا؟“

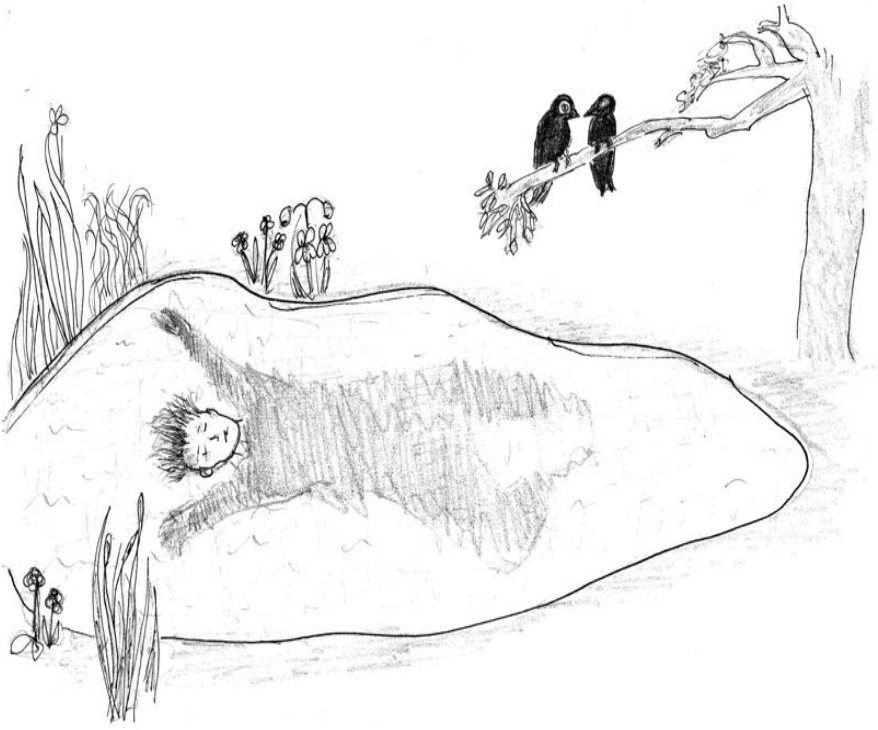
” له انوے بونو ينگ سو اونگفا ميد۔ دينگ نون مسنگ ميدپنى اتو چک
 اونگے کھورين يودسوک کھر پنگ۔ اونگو ناله مه تھونگس۔ لوقسے گوے وخ له ناله
 تھونگما نہ ناله خا اونگسے نى دى خاتون پو بى کھرنگ نونخمي بيا بو مه تھونفنى کھيانگ
 آدمى بوژھے اونگے کرکر کھورين يود زيرے ناسکورے دے رزينگ پينگ فنگسے
 تنگسيد۔ دوے کھوے رو روسپه کھوانگ مه دوک۔“

” حرام زادانو کھيانگ ناسى دى کھر پنگ نون اونگفي ميونگ له سزا تنگما
 يقسے ميدپنى۔ ناسى کھيانگ کھر سترونگ له يقسے يودپنى ان۔ کھيانگ له سزا تنگمى حق
 پوکھوانگ چه يود؟“ زيرے نہ موسى جلا د له حکم بياس۔ جلا د تھونس، ” کھير دى حرام
 زادانو دوے نہ مانگ کھوانگ بادشاه فچويد۔ ناپھون سونگس۔“ جلا دى موکھيرے
 کاروشنگ له فيونگس۔ موے سکيد پنگ نہ درائيس سونگس۔

دیہا شاہِ زمان، کھونگ دے اپنی لہ سزا تنگمی وِخ لہ دیکھ فوروق چک
 نہ مو فوروق چک دا خفو پھونگمو اِنپا۔ تا دے مو فوروق موسی کھون کھن بیاس۔ بیا نہ
 فوروغی سی ترس، ”چہ سونگس لے مو فوروق؟“ زیربانہ

”لے فوروق نا سکیا یود۔ کھیانی سی نا شس نہ شس دُوک نہ دُوک زیرے
 دوسے نا سکیا تیار سونگسید۔ کھیانی نا لہ شہ رُوس چہ کھوانگ مہ منما یود۔ یا سے کھ
 سونگسے شخموگ مُورین، سپنی گولو چدے زین یا سپنی رمپو چدے نانی زین یود۔“
 زیربانہ فوروغی زیرس، ”لے مو فوروق کھیانگ سکیا تیار دُوکسے کھیانگ
 فنگسے گوانا لہ یینا مید۔ کھدے گکپا کھیانگ ملے لہ سکیس نہ چہ بید؟ بوسترنگ سکیا لہ
 چہ لہ گورید؟“

دو زیربانہ مو فوروغی سی زیرید، ”نيسکا نیمبو گوید۔“ زیرے کھونگ نيسکا
 ری ری، ٹوق یود سا باوین گاری سہ شے مہ تھوبا موقدال چہ مہ تھوبا کھونگ
 پرستان شہرنگ داخل سونگفی انسوک جو۔ سونگسے دے پرستانی شہری دے ژھر
 پنگ نُوشنگیل چک یودپا دیکھ ببسے یودپا، دیرے کھونگ لہ دے رزینگ پینگ نُو
 دے آدمی بُوژھو فوقسے یودپو تھونگس۔



فوفوروق شرا چگى كه موفوروق شرا چگى كه دوكسى يودپا۔ ديرى موله
دوتھونگا نه ٹم پھونگسى فوفوروق يودپنى شرى كه اونگسى نه گوى كه ژوب پچى
تنگس۔ تنگسى نه ”لے فوفوروق اوا هلتوسى“

زىربانه فوفورونى زىرس، ”چه زىرے لے كها پيؤكومو كهيانى نىنگ نى گوى
كه ژوب تنگسىد، چه سونگسىد؟“

”لے کھیانگ لہ تھونیدا مید؟ نئی دی سامن پولہ دے رزنگ پنگ نُو آدمی بُوڑھے چک فوقسے ننگ یو فیونید۔ کھوشفا میدانگ نہ کھوسی نڈانگ لہ لو ژامی فری زے شے کھیونگمت۔ تا کھوشسانگ نہ کھوری شہ نڈانی زید۔ نڈانگ ژامشے ری ری نہ ٹوق لہ کھورے اونگسید شہ مہ تھوبا، دوسے چوق شہ نہ کھا تھوک سونگسید۔ کھیانگ لہ خا اونید۔“

زیربانہ فوفوروق پولوسی زیرید، ”لے موفوروق چوق دُوک۔ زاوخ لہ زو تھونگ وخ لہ تھونگ۔ دُوک وخ لہ دُوک۔ دیو ژوخ ہرتخا نپا لس مہ بیوس۔ دی آدمی بُوڑھی نُورُو نڈانگ لہ مہ اونگی ان۔ کھونگ لنگ لہ اونگسے نہ ریدخ سترقبہ مہ تھوبا نہ کھونی ہرتخ لہ تیانید زیرے نہ نڈانگ لہ تیانگسے نہ نئی شاسہ مہ زے ان۔ نڈانگ موقدال تنگسے نہ کھونگ گوے ان۔“

”لے مہ زیری لے اشی پا چاہا کھوے نُورُو اونگ نہ؟ نڈانگ یو فیونگما کھیونگ۔“

”فیونگما نا ژالہ چہ بیاسے ینید؟ کھیانگ سہ گوید نہ نڈانگ ہلتیک۔“

”اونَا نڈانگ نیسکا کھوے چھمفرق پینگ نُو جُوک چک بے ان۔ دیکھ

نہ فورچک بے ان۔ کھیانگ ترانی چھمفرق پینگ نونا خیونی چھمفرق پینگ نو جوکسی
ان۔ دو سونگ نہ ندانگ لہ بیونید، مید نہ مید۔“

”لے کھیانگ سکیا یود زیرید۔ فروتنگس نہ چہ بید؟“

”لے اشی پافروتنگس نہ تونگ ینگ۔ ینگ سکیا گوید۔“

”یا اونا دونگ“ زیرے نہ کھونگ نیسکا کھو یود پنی ملسو لہ نشانہ بیاسے نہ
نیسکا چوم چک بیاسے نہ پھونگ جوکس لے کسل۔ جوکس نہ فوفوروق ترانی چھمفرق
پینگ نو جوکس، موفوروق خیونی چھمفرق پینگ نو جوکس لے کسل، تواق لینے کھو
کھورے فورے سونگے سونگے جکجک ٹوق چگی گھہ تھون لے کسل۔ دیکھ رت
چک یود سوک۔ دیکھ کھوفس۔ کھوتاشی مین رو مین سونگے یود پنی لا۔ موفوروق مو
سی کھوے گوے کھہ سونگے ہلتس۔ ہلتس نہ فوفوروق لہ زیرس، ”لے اشی پادیو لہ
ستروق ننگ۔“

”ستروق یود پنی ینگ اونا چہ ان۔ کھیانگ حرامزدانو سی بیاسے نہ
فیونگے کھیونگے نہ تا دو سے کھو یو بیاسے یقپو ندانگ لہ نیسپا اونگی ان۔ کھو لہ ستروق
لزوقپا رگوسپی ان۔ کھو زندہ بیارگوسپی ان۔“

”زندہ چہ بیاسے بے ان؟“

”کھیانگ لم گٹ خُومی سا کھیونگما سونگ۔ نا چُھو ک خُومی چُھو کھیونگما
گوید۔ ستنجی خُومی پلچونگما چدید۔ دوناکھورے اونید۔“

”لیانموگگ“ زیرس۔ کھو چُھو ک خُومی چُھو کھیونگما ری لہ سونگس لے
کسل۔ چُھو کھورے اونگس۔ ستنجی خُومی پلچونگما کھورے اونگس۔ موسونگسے لم گٹ
خُومی سا کھورے اونگس۔ نیسکا دیکھ تھون چک سونگس۔ تھلبو کھیونگسے کھوے گوے
کھہ نہ کنگمہ تک تبس۔ دیکھ نہ چُھو ک خُومی چُھو کھیونگسے گوا ہرژا فوسے تنگس۔ تنگسے
نہ دے پلچونگما کھیونگسے کنگمی کھہ خُوم تیانگس۔ گوے کھہ خُوم تیانگس، تیانگما نہ
دیرے کھو زبہ پتہ تہید پالے کسل۔ ٹھشوٹ، ”لے نا لہ چہ لیا نمو نید چہ کھو کسید پا چہ
لیانمو لے لہ تھونسید پا دی ویران ملیسی کھہ تھونسنگ۔“ زیرے مک پوفیسے ہلتا نہ
فوروق چک کنگمی کھہ یودسوک۔ فوروق چک گوے کھہ لنگسے یودسوک۔

”آ کھیانگ لہ نید پو لیا نمو کھو کسیدسوک فلان دے ملیسی کھہ چُھو کنگ نُو
فوقسے یودپنی ورخ لہ نیا سی فیونگسے کھیونگسے دی زفا گنگمہ بیاسے کھیانگ لہ ستروق
مل لہ ستروق اونفی ان۔“

”لیانمو سونگ لے نی اتا نہ اُو فو فو روق نہ مو فو روق یدانگ ینسکا سی
نی ستروق پو فو د تنگنی اِنمنگ۔ متی چہ تمنا یود نہ نا لہ زیر۔ مید نہ نا لہ دوکی فرصت
مید پنی ان۔“

زیر بانہ فو فو روقی زیرس، ”لے آدمی بوژھا کھری منخ پو لہ چہ زیرید؟
کھیانگ گا یولی بادشہ ان؟“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”نا بغداد شہری بادشاہ شاہ زمان ان۔“

”لے شاہ زمان کھری شزدے نی دی بوسترنگ پوسی سکیا یود پنی ان
زیرے نا لہ شہ کھیونگ زیرے غوتوک بین یود۔ یو لہ شہ بے پھو پنی سونگ
نہ لیا نمو گوید پا۔“

کھو رگشہ بیاسے گوا ہرژا ہلتس۔ ہلتا نہ کھوانگ یود پنی یا گینو ری دب
چگی فری ریدنی ژھو نہ ژھو کھوانگ کھیر یدسوک۔ دو تھونگما نہ کھو دیکھ دا نہ نجومی
فجوس۔ فچوسے کھوسی دا فودے تنگس لے کسل۔ گوما گوے ریدخ پو لہ فوس۔ فوسے
نہ ایکھ اے، ایکھ اے فوسے نہ گنگمہ دے لونگی پھن پینگ نو فوس۔ فوقا نہ کھو
سونگس۔ سونگسے دو گنگمہ رد بس۔ رد بسے نہ گو نہ بھنپو کھیونگسے کھونگ لہ دیکھ ننگ

تنگس۔ شاؤنگ کھیونگے دیکھہ رگیانگ تنگس۔ تنگسے نہ کھوسی زیرس، ”یلے فی اتانہ اُو
کھتی زندگی زوسے مہ چھمفی شاناسی سپونگسید کھدانی زو۔ دیکھہ نہ گاوخ پینگ نُو
سہ کھدانگ لہ دوح ژھپ سونگفی ون لہ کھدانگ گا شہر چنگس سہ مہ دُوکپا بغداد
شہرنگ فی شیدا اونگ۔“

دیکھہ نہ کھو اجازت لینے دُرولے اونگسے اونگسے دیڑارے تھونہ نہ مو
فوروغی فو فوروق لہ زیرس، ”لے کھو گوید۔ یارزینگ پنگ نہ فیونگفو ندانگ نیسکا
سی چہ فیونگفا ژوخ پو، ندانی کھو لہ جلتہ کھسکوس چی سہ مہ بیا کھو اوا تھونسید۔
کھوینگ نُو ہرتے سہ میدانگ، زے رگیاخ چی سہ میدانگ۔ کھو لہ دی ملیسی کھہ تھونہ
نہ دیو بے ان۔ دی ملیسی کھہ تھونہ نہ دیو بے ان زیربی جلتہ کھسکوس چی سہ مہ
بیا۔“

”اونا کھیانگ سکت زیر۔“ موسی کواق کواق بیاس۔ بیا نہ کھو گیب لہ
لوقسے ہلتا نہ مو فوروق موسی دیا اونگ زیرے سکت زیرس۔

کھولوقسے اونگس۔ اونگسے نہ زیرس، ”چہ سونگس لے فی اتانہ اُویدانگ لہ؟“
زیربانہ ”نیا لہ چنگ سونگفا مید۔ گوانہ کھیانگ گوید۔ نیا سی کھیانگ لہ

جلتہ کھسکوس چي بياسفا ميد۔“ فو فوروغی کھوری ترانی چھمفرق پیکھ نہ شوقی دا چک
فودے نہ کھولہ منس۔

مننا نہ کھوسی زیرس، ”دیو چہ بیانا سی؟“ زیربا نہ دیو کھیانی دو بے ان۔
کھیانگ لہ گا شہر چکنگ تھونے دو مہا مصیبت چي تھونفی و خ پینگ نو کھیانی دکھ
نہ دا چک فودے نہ ستروق۔ ستقس نہ نا کھری شدیا حاضر گوے ان۔“

مو فورو قوسی موری خیونی چھمفرق پینگ نہ دا چک فودے منس، منے نہ
زیرس، ”دیو کھیانی نیمی نین غزیر پو لہ ہلتنس نہ نا کھری شدیا حاضر گوے ان۔“

دونگ لقصس چکنگ تنگے کھوری جولنگ تنگس جو۔ تنگے کھو گوپا دے ستق
پچس ہرژ بسفی دے خاتون پو بی شدیا کھو اونگے دیکھ تھونس۔ کھو دیکھ آرام بیاسے
دو کسے یودپی زمانگ نو لے کسل دے خاتون پو لہ نید ژھدے اپنی لہ سزا بزا
گن تنگے نہ لے کسل کھوسی کھیانگ اونے من پو نا فلان دے شہری خاتون پو بی
کھرنگ دوگید زیرے رے اونگنی انپا۔ مو دے پتو بی تحت موری خلونگ ہرتے
یودپا دو بیکھ رونس لے کسل۔ بک پو لہ بک کھرب تنگس لے کسل۔ گو گین لہ
لر قس۔ بوژھا فچوسے مو اونگس لے کسل۔ اونگے اونگے دو سے دے خاتون پو بی

کھری کھ تھونس۔ کھری زگو رڈونگس۔ دیرے کھو لہ سہ نیلم زبروب گن تھونگسیدپا۔
 گلے توی لہ نید ژھدپو کھوری شڈیا اونگمو۔ دیرے کھو زگو فیانہ ان نہ ان گلے توی
 انسوک۔ کھونگ دیکھ سلام کلام گن سونگس۔ سلام کلام گن لزوقس۔ مو کھدے
 ننگونگ سونگس۔ سونگس مانگ مہ شیسفا ژوخ بیاسے زان بان گن زا منے نہ مانگ
 ژا لوقسو کرا چکنگ سنیا لس۔

حق چک کھو موے کمرنگ سونگس نہ زیرس، ”ان لے جوان یانگ گار
 گوے ان۔؟ گار ژھونگ لہ گوے ان۔“

زیربانہ ”لے بغداد شہری شاہ زمان نا ژھونگ لہ گوا اونگفی مین۔ نی چین
 مین ستروق پو انمی دے مندوق پو کھیانی چدے کھورے اونگسیدسوک۔ نی لقیو لہ
 یودپنی خسوروب پو سہ کھیانی فودے کھورے اونگسیدسوک۔ گوانہ کھیانگ ژوخ
 حکمت چن سو سہ میدسوک۔ نا لہ نغم ٹھونمہ لہ مہ اونگفی نہ مہ اونگفی گا بادشے میدپنی
 ان۔ ائمہ زیربانہ نی باغ پینگ سو سہ مہ تھونفی ان۔ نی دیڑے لم پاکنگمہ رگلے۔
 گوانہ کھیانی نی دے لم پونگ لہ چہ ٹھاگ چہ بیاسے اونگس۔ اونگسے نی لقی خسوروب
 تک پو فودے کھیانی کھیونگس۔ کھیونگما نہ نا لہ خشمس، ”کھیانگ پڑے ینگ قابل

اشی پے ینگ نانگ لہ مہ تھوب زیرے نا اونگفی ان۔ دو سے کھیانگ لہ نا نوزن
مہ سوئنگس۔“

زیربانہ، ”لے گجے قوی دو سے کھیانفی سی نا ان زیربانہ ناسی زیربی
میں۔ گوانہ ناسی نری خدانہ دریسے نا بورید۔ کھیانگ نا لہ زگو فیا اونگفی وخ لہ
کھوانگ پتہ سوئنگفی ان۔ امہ یو بیاسے چوق ناسی کھیانگ لہ زیربو پڑے جھمانیس
آرام بیاسے یقفی ان۔ گوانہ صحیح ان۔ کھری ژھر پنگ نہ مندوق پو ناسی چدے
کھورے اونگفی ان۔ کھری لچو لہ نہ خوروب پو سہ ناسی فودے کھورے اونگفی
ان۔ دو سے کھیانگ لہ نا لہ دوک سنی اونیدا؟ لوقے گوسنی اونیدا؟“

زیربانہ موسی زیرس، ”لے شاہ زمان لوقے کھوانگ گوے انسوکپی نہ نا
کھیانگ لے چہ بیا لہ اونیدا؟ کھیانگ قابل یود نہ قابل یود۔ ناقابل یود نہ ناقابل
یود دو نری قسمت نا کھیانگ لہ دوکپی ان۔“

”اونا دو سوئنگس نہ کھیانگ مسلمان لوقا رگوسید۔“ اخوند کھیونگس مسلمان
لزوقس، صیدہ زیرس۔ دے مندوق پو دیکھ فنگسے یود۔ دے خاتون نیسکا نہ نیمبو
عرصے ایاب چچی دوکس۔ دوکسے نہ بتی چک کھوسی زیرس، ”یلے فی پرستانی بادشی

بوٺو کھیانگ ژوخ خیسری ہرکلو یودپنی خاتون تھو بسید زیرے، دکھ دی خاتون پوتھو بسید زیرے، موے کھر زدوونگ تھو بسید زیرے دُوکسے تھنا مید۔ فی اتانہ اٺو چک یود۔ یو نہ ژھیرے ژھیرے نہ نا درنگ ژھن پوکنگمہ اوسین دُوکھی اِن۔ گوانہ دوسے کھتی شزدے کھدانگ گوید نہ دونگ۔ تاگوا مید نہ یا کھر زدوونگ پیکھ دُوک۔ تا یا کھر پیکھ دُوکپا مید زیر نہ کھدانگ نیسکا اٺے نوٺو، فی نمہ، پرستانگ یودپنی کھر پیکھ دُوکپا سونگ۔ کھتی مرضی۔“

زیربا نہ گلے تُولی سی زیرس، ”لے شاہِ زمان نی مالک پو کھیانگ۔ کھیانگ نہ بیسے نیا دی کھر پینگ چہ بیا دُوکید نہ پرستانگ یودپنی کھر پینگ چہ بیا دُوکید۔ نیا کھیانگ نہ نیمبو گوید۔ کھیانگ لہ دُوکپی کھر چی یود نہ کھر پینگ دُوکتوک۔ کھیانگ تھنگ لہ دُوکس نہ نیا سہ تھنگ لہ دُوکید۔“

”یا اونا دونگ“ زیرے رگیخ لم کن فچوس۔ سامان کن ہرتا بہ بونگ کنی کھ کلس۔ اے ککا تزوکا سہ کھدے اونگس۔ کھو لہ پتہ یود، کھونگ لہ پتہ مید۔ کھونگ درو لے درو لے اونگسے جتی چک خاتون نیسکا دُونو دُونو خیرا تین سونگس۔ کھونگ بدونکا گیوتو گیوتو خیرا تین سونگس۔ سونگسے ملے چک لہ تھونا نہ کھونخمیدی سی

”انالے لکونگ کھدانگ له ناٹوزن گویدا مید؟“ زیربانہ کھوئی زیرس، ”تیا له نوزن گوا مید۔“

”دے تمھنگ پیکھ نہ کھدانگ نا کھدے مہ گوا سونگھی فرونا ان ینگ۔“

کھدانگ له سمن بن چی چنگ تھوبسا مہ تھوبس؟“

”یا، سمن پو نیا له نام نہ تھوبسے یودپنی اپنا۔ کھیانی چھون له نیا دے جیلنگ زگھسے نہ۔ درونگ نہ نیا سی سمن پو کھیرے بوائی بک پو دودے کھو عوام نہ دریسے شی عدالت بین دوتوکپا۔ چھون کھیانی سی نیا دے جیلنگ یقے۔“

”لے یو نانگ لیا نمو سونگسے کھدانگ کھدے اونگھی ان۔ مید نہ کھتی رول له نہ نالہ گا نورو یود؟ ہلتونی اوناکھدانگ له تھوبنی مندوق پو۔“ کھونگ دیکھ کھور تنگسے دیکھ سے کھ دوس۔ دے خاتون نیسکا خیرا تین سونگس۔ دیرے دے ککوسی مندوق پو ہلتنس۔ ہلتنا نہ دو پسندا مندوق چی انسوک۔“

”لے ککا دیوتی ہرکا له ری له یودپنی ان۔ دیو سمن پو میں۔“

”یا، کھیانگ له میں نہ یا۔ اصل سمن پو کھوانگ یو ان۔“ اے سے ہلتنس دو گل نسرین چی انسوک۔ اے سی ہلتنا نہ غریبہ مندوق چی انسوک۔ اے

سے ہلتنا نہ سونا مندوق چچی انسوک۔ یونگ سوسو سوسوسی جولیٹنگ تنگے کھورے
یودسوک۔

”دیونگ چک سے مین۔“

”اوناکھیانگ سے سونگھی لہ کھیانگ لہ تھوبھی مندوق پو گارے؟“

”ینگ یود۔“

”اوناکھوتنی یو۔“ کھو بخ میدی رومال پینگ نہ فیونگے ہلتنس، ”کھتی
مندوق پو اینگ سکھے سونگے تھلبہ سونگسنگ۔ نی مندوق پو چوق یا یسپا تری کھ
یود۔ ناٹا میدانگ؟“

”تنگ“

”شومساتا؟“

”میدانگ“

”یا یو ان۔ یو بوائی بک پو لہ تروڈپنی ان۔ تروڈپا نہ دودپنی ان۔“
تاکھونگ لہ خسمس، ”حکیم پوسی یو زیرسیدپا۔ تاکھو لہ نمہ نیس تنگ

خسیری ہرکلو یودپی۔ نڈانگ لہ نمہ سہ مید۔ چک پو نڈانگ گنگمہ جادو بیاسے نڈانگ گنگمہ جیل لہ تنگسے یقنی خاتون پو انمنگ۔ اے خاتون چک پو پرستانی بادشی بوٹو انمنگ۔ دے خاتون پو بی کھر زدونگ پرستانی بادشی بوٹوے کھر زدونگ، تادو بیکھ مندوق پو سہ کھو لہ تھوبسنگ۔ تھوبا نہ نئی بادشی کھر پو سہ کھو لہ تھوبید۔ “ دو خسمے کھونگ گراخو بیاسے نہ زیرس، ” لے بھئی اوٹا دو لہ دو بیوس، نڈانگ گنگمہ نیمبو سونگفا، گنگمہ لہ مندوق پو تھوبفا ککا ژھر مہ انا نہ کھو لہ کلے کھیونگفا بیاسے نڈانگ گنگمہ بوائی خدیتنگ نو گوید۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ” لے بھئی دو ناسی کھدانگ لہ گوپا زیرنی۔ سوی قسمت سولہ۔ امہ کھدانی سی نا کھدے مہ سونگفی۔ تادو سے کھدانگ لہ ناسی ہرگز منعی مین۔ نانی کھورے گوے ان۔ کھدانگ گنگمہ نیمبو یودپا زیرے نا زیروک۔ کھدانگ لہ تاناسی ہرگز منعی مین۔“

زیربانہ ” من لے“ زیرس۔

” منعی مین۔“ کھونگ تڑوکا گیب لہ دُوس۔ کھوانگ دُونُو فُود تنگس۔ نمہ نیسکا دوپا دُونُو سونگسیدپا۔ تاکھو، نہ نمونئی کھہ مہ گیوخس، نہ لکونگ نہ نیمبو مہ سونگس۔

کھونگ تڑوکا سی گراخفو بیاس، ”دوسے ندانی ینگ من زیرید۔ پتھری
 کھوسی مہ منس نہ ینگ سوسی آخ رحم مہ بیا کھو زون، روستوت پولہ نہ جولی کوق،
 کنگمہ لقیونگ چوق۔ جتھے غورونگ چکنگ فنکے نہ ندانگ مندوق پول کھورے گوید۔
 اے اشونگ کھودانگ گار خیار نہ خیوری۔ دونگ سہ سنبھال بیاس نہ دونی سی
 ندانگ لہ عذاب بے ان۔“

”لیا خموگگ“ زیرے کھونگ ینگ کھو بدس، کھوے کھو نوس۔ ”لے بھئی
 یا مندوق پول ککا لہ من۔“

”ہرگز کھوانگ منی مین۔“

”منما میدا؟“

”منما مید“

”یا اوئا زون لے کھو“ زیرے کھو زوس۔ ژھنگما کنڈیری کھورس۔
 کھورے کھو زوس۔ زونے نہ چک پولوسی کھوے جولی کوقس۔ ایونپی سی کھوے کنگمہ
 لقیونگ جتھے نہ غورونگ چکنگ نو فنکے تنکس۔ کھونگ کھو فنکے اہا خیارس۔

دے نمہ نپسکا کھو گوربا نہ ژلے اونگس، اونگما نہ کھو دینگ نو فوقسے
یودسوک۔ کھوسی زیرس، ”لے فی نمہ نپسکا وخ پوچہ سونگسید؟“

”وخ پو پشن سونگسید۔“

”نیمہ شرے یودا نمکھور یود؟“

”نیمہ شرے یود۔“

”کھوئی جولی کھورے سونگسانا مندوق پو ژا کھورے سونگسنگ۔“

”جولی ننگ، مندوق پو کھورے سونگفی انمنگ۔“

”یینگ نو یینگ رومال نانا میدانگ؟“

”ینگ رومال چک ننگ۔“

”اونایو فیونگ۔“

”دو فیونگس، ”چہ ننگ؟“

”دینگ نو بیم شوق چی نیس ننگ۔“ ”اونایو تقو بیم شوق پو ستروق، سیرفو

رَنی بيم شوق پونہمی نین غزیر لہ ہلتون۔“ لَقپو بيم شوق پو سترقس سیر فو بيم شوق پو
نہمی نین غزیر لہ ہلتنس، ہلتنا نہ دے فوروک پینسکا کواق کواق بین کھونگ تَلے
دیکھ تھونس۔

دیرے کھوانگ یودپنی ملسی کھ فونگ چی یودسوک۔ دیکھ بے نہ کواق
کواق بیاس۔ بیا نہ کھوسی ترس، ”اِنَا دِکھ چہ بےسید؟“
”دیکھ فوروک چی بےسید۔“

دے فوروک پینسکا لہ دے خاتون پینسکا تھونگس۔ تھونگما نہ کھونگ اونگے
ہلتنس۔ ہلتا نہ کھو دیکھ فو قے یودپو تھونگس۔ تھونگما نہ کھونفی ترس، ”اِنَا لے نی بغدادی
بادشی بوشاہ زمان کھری دی جوان رگو دیو بیاسے ٹکڑا نہ ٹکڑا بیاسے فنگسید، کھیانگ
لہ چہ سونگی ان؟“

”لے نی اتا نہ اٹو تا چہ بیک زیرے۔ نی کھاسو چھدپو مندوق پو
تھو بےسید زیرے زیرسیدپا۔ زیربانہ نی لکونی سی یا حالت پو بیاسنی ان۔“

”یلے نی بوسترنگ دونگ زیرس،“ کھو کھوری سامان کھیونگما سونگس۔ مو
موری سامان کھیونگما سونگس۔ کھیونگسے نہ فو فوروغی سی زیرس، ”گلے قوی لہ کھوانگ

گُلے قُولی

نِیسکا سی کھو تھینے کھیونگے ٹھیر نیا مے یودپنی ملے چک لہ یوق۔ چھتھی کنگمہ لقمونگ
کھوری ملے ملسی کھ کول۔“ کھوئی دونگ کلس۔ دیکھ نہ کھو کھوری کچھونگ پُھو
کھورے نہ دو فروب فروب چھی تبس۔ دیکھ نہ تھلبو پھونچی تبس۔ دیکھ نہ کھو دے
پچونگمہ خسومکا گوے کھ نہ کنگمہ تک تیانگس۔ دونگ تبے پچونگمہ خسوم تیانگا نہ کھو
گوپنی پا ارفع ترقفا جوان سونگس لنگس۔ لنگما نہ مونور قوموسی زیرس، ”یلے شاہ زمان
کھیانی یا چیز پوسہ کھری لکونگ لہ مہ ہلتون ہے۔ ہلتنس نہ کھرینگ نہ یوسہ کوقسے
کھیری بی ان۔ ہشیار خبردار کھیانی دیونی شدیا یودپنی ان زیرے مہ زیر۔ دیو کھیانگ
لہ گا ملے لہ سہ رگوے میدا دوکچس مید۔“

تا کھو دے نمہ نِیسکا کھدے دُرو لے اونگسے اونگسے بغداد شہر لہ تھوننا نیمور
رے جاکج تھنگ چک یودسوک۔ دے تھنگ پیکھ تھوننا نہ کھوسی زیرس، ”یلے
گُلے قُولی دی تھنگ پیکھ نہ ناگومبا چک اہا تنگا مید۔ نہ دیہا تنگا مید۔“

”لے کھیانگ بے وقوف یود لے، کھیانگ بلبس ژوخ چھی یود۔ تادی
تھنگ پیکھ نڈانگ چہ زین دُوگید نہ چہ بیاسے دُوگید؟“

”کھری پرستانگ یودپنی کھر زدونگ پو، کھری ژھر پو کھری مال

جائیداد چرگو چکٹو بیکھ کھیونگ، نا بیکھ دُوکپی ان، نا ابا گوے مین۔ کھیانگ له مه
پنچس چي چنگ سه ميد۔“

زیربانہ موسی زیرس، ”له دوناله بیتا مید دونگ“

زیربانہ ”ناگوے کھوانگ مین۔ دوپڑے ناشیک له جوکپی ان۔ کھوانگ
نيسکا شاه زماڻي بيوه بياسه دُوکيد نه سه يا سوله دُوکيد نه سه، نا يُولنگ نومه گوے
ان۔“

”يا اونا چنگ مستو۔“ وخ پو شام خوفتان سونگس۔ کوپے کوپے کھونگ له
مینگ نید کھورس۔ شاه زمان نه اے خاتون پوله نید کھوس۔ گلے قوی له نید مه
کھوس۔ کھونگ نيسکا له نید چوق کھوکفا نه موسی موری بهرق بهرموله سکت زیرس۔
ده تهنک پونگمه موه بهرق بهرمو اونگس کنگس، ”له نئی بادشی بونو گلے قوی یانگ
له چه سونگس گانگ سونگس؟ یانگ دکھه چا اونگنی ان؟ یانگ له چه رگه رگو فوس؟
یانگ نیا له سکت پو چا زیرنی ان؟“

”له فی بهرق بهرمو، وزیرکن امراء امرے ناله چنگ سه سونگفا مید۔ امه
زیربانہ کھدانی سی نی گھر زدونگ چرگو چکٹو تھلبه تک پو دی تهنک پیکه کھیونگما

رگوسوک۔ ستقمی گنگمہ کھیونگسے سپوارگوسوک، اَنینگ چي بزوے کھ یود نہ یو دکھ
سہ شرکھ بے من نہ تیار بیا رگوسوک۔“

”لیا خمو گگ“ زیرے کھونگ سونگس جو۔ سونگسے تھلبہ سکے کھنی تھلبہ
سکيس۔ بقبو سکے کھنی بقبو سکيس۔ یلے کسل کھوئی دے تھنی سکل لہ کھر چي تنگس،
ستقمی گنگمہ کھیونگسے سپوس، ژھر پو گنگمہ سرسبز بیاس۔ شرکھ بیوپا دُون پینگ نُو دیکھ
کھر زدونگ نہ ژھر نہ تھلبہ تک پو دیکھ تیار بیاس۔

”یلے بادشی بو نو نیا سی کھر تیار بیاسید تا نیا گوید۔ تا آدمی بوژھا کھور بی
وخ سونگسید نیا گوید۔“ زیرے کھونگ سونگس۔

تا گُجے قُولی کھر پنگ سونگسے کھونگ لہ ناشتہ باشتہ تیار بیاس۔ بیاسے نہ
کھونگ ہلڈانگا سونگس۔ تا کھونگ گوپا دے تھنگ پیکھ نید اونگسے یود پی لا۔ نید
ژھدے ہلتا نہ تھوق پو لہ خیوی شین بورے، تھل پو لہ خسیری شین بورے۔ دب
کُن لہ خمولی شین بورے کھودانگ نیسکا خسیری پلنگ چگی کھ نید اونگسے یود۔ گُجے
قُولی سونگسے شاہ زمان لہ نُوق تنگس۔ ہلتا نہ کھودانگ نیسکا خسیری پلنگ چگی کھ نید
اونگسے یود۔ کھو ینگ نید اونگس۔ دیرے گُجے قُولی سونگسے ینگ ہلڈانگس۔ دیرے

کھولنگے ہلتا نہ غسل خانے چک یودسوک۔ دینگ نو پاپ نئیس یودسوک۔ چک پوری ژھو پھو اونیدسوک۔ چک پوری گرا نمو پھو اونیدسوک۔ کھوانی دیکھ غدونگ بونگ کھروس، خاتون پوسہ بلڈانگس۔ موسہ غدونگ کھروس۔ دیرے موسی ہسر کھنگ لہ کھدے سونگس۔ گوانہ ہسر کھنگ لہ رگشے دسترخوانی کھہ کھابور تنگے یودسوک۔ کھونگ خسوم کاسی کھابور بیاس۔ بیاسے نہ تھد کھ رگنوں کھ دوسے یودپا۔

ہفتہ چونو رگلین چھی کھو جق چک کھوربا سونگس۔ سونگے سونگے دے تھنگ پورگلے نہ ایڈارے گوانہ دیکھ جگجگ جنگل چک یودسوک۔ دے جنگلی سیکل لہ ڈواق ڈواق بے سکت چھی کوس۔ کوانہ کھویا سکتی رول لہ سونگس۔ گوانہ دیکھ اپو چھی سی چھونو شوکی ڈم چک برقی سکیرق چھی چنگے کھن کھن بین پنچین یودسوک۔ کھو دیکھ نیمور سونگے ”السلام علیکم لے اتا ژھرمہ“ زیرس۔

زیربانہ کھو ژھوت سونگے نہ زیرس، ”وعلیکم السلام لے بوژھا کھیانگ گار گورے ان؟“

”لے اتا ژھرمہ یانی دی شنگ پو گار کھیر بی ان؟“

”لے بوژھا دی شنگ پو نانگ گار کھیرید نہ کھیرید ینگ۔ کھیانگ گار

گوے ان؟“

”لے اتا ژھر مه یانگ دی رگسفی نسوے کھ دی ژھر مه شنگ پو پھونو

سترے کھورے جقپا نہ ترسفی ینگ۔ یانگ دی شنگ پو کار کھیر بی ان؟“

”لے فی جوان ناسی دی شنگ پو نئی بادشاہ لہ کھیر بی ان۔ نایو کھو لہ

کھیر بانہ کھو لہ ہسکے گونگفنی زان تھو بو گوے ان۔“

”کھوسی کھیانگ لہ چه منھی ان؟“

”کھوسی نالہ اشرفی فید چی منھی ان۔“

”تا دیو لہ کھیانگ لہ چه گوید؟“

”یایو ناسی کھیونگسے نری فرو فرونی ٹائم خنومی زان پو گوے ان۔“

”تا دو لہ کھیانگ لہ چه گوید۔ لے بے وقف کھیانگ یا شنگ پو نالہ

فنگس نارے ناسی کھیانگ لہ اشرفی ریرے بنید۔ گوانہ کھیانگ گوے وخ لہ

کھری بادشاہ لہ ینگ شنگ کھور چک کھورے سونگ۔ سونگ نہ ناسی منھی

اشرفی چک پو کھیانگ لہ بچت سونگ۔ بادشاہ سی منھی اشرفی فید چی کھری خرچہ

سونگ۔ گوانہ کھيانگ له کھري فروفروني جوک تون گويد۔ جوک له کھوني چه زيد؟“

”اوناياني منيدا؟“

”ناسي منيد۔“

”اوناياني منيدا؟“

”ناسي منيد۔“

”ما يیکه يود۔“ زيرے کھو دے کھور پوکھيرے کھو له فنکس۔ کھوسي اشرفي چک کھو له منس۔ کھو ينگ لوقسے اونگسے دے جونو بونو شنگ کن سکل له تنکس، تھنوري پلپر بلپر چي بقهي تنکسے نه کھور چي فچوس، بادشاه له کھيرس۔ بادشاه له شنگ پوگورے زان مه تھوبا بلتوا له بک بودين يود۔ تا بادشاه له اے فروني سمن پوکھيرے بک پو دودے جاکجک سونگسے يودپني۔ کھو هسري پونگ ستروغين يودسوک۔ کھوني سي ”نيا چه بيک۔ شنگ پا اپوسي شنگ مه کھيونگما نه چه کلبا؟“

”اوناياني منيدا؟“

”ناسي منيد۔“

زان رگوسپا میدا؟ کھیانگ ہفتہ چک ان لو ٹائیچی کھہ شنگ مہ کھیونگما۔ کھیانگ مہ کھیونگمی ان نہ ٹاینگ چک بھرتی بید شنگ کھیونگما۔“

زیربانہ ”لے بادشاہ سلامت گیو خسی بنگ نہ ناگوے ان۔ شامی بنگ زیرے میدپا نایری شیدا تھونما مید۔ دیکھ نہ یری منچس پو چہ یود۔ اشرفی فید چھی میدپا یانی نالہ منما مید۔ دوئی فرورالہ گونگنی ستروق سنم پو میدپا گوا مید۔ یو لہ یانی سی ینگ چک بھرتی بید زیرید۔ یانی ژام بھرتی بید نہ بیوس۔ نالہ زگو چک چد نہ زگو بگیا بیک۔ نالہ مزدوری من کھن ینگ سہ یود۔ نالہ اینکھ گومبا بدون تنگما نہ تھونگ۔ گومبا بدون پو لہ کھوسا اشرفی چک بنید۔ کھو لہ نیس من زیر نہ کھو نیس منالہ سہ تیار یود۔ کھو دینے لیا نموے ننگ۔“

بادشاہ حیران سونگس، ”یلے اپو او نا کھیانگ ینگ گور مہ چوک شنگ کھیونگ۔“ کھو کھوانگ لہ پھودنی ٹائیچی کھہ شنگ کھیرے فنیدپا۔ ایکھ کھو لہ سہ شنگ کھیرے فنیدپا۔ کھو لہ شنگ کھوانگ مہ رگوسپی۔ چھون دیکھ فنگسے یقی۔

حق چک شاہ زمان پریشان سونگس دوکسے یودپا۔ گلبے قولی اونگسے زیرس، ”لے شاہ زمان چہ سونگس؟ ناشتہ لہ سہ مہ اونگس۔ زان لہ سہ مہ اونگس۔“

گوینگ ژھیدا؟ ہلتوینگ ژھیدا؟ کھری اتا نہ انو نہ مہ ٹھو کفی کھو کھول گویا؟“

زیرے تریانہ کھوسی زیرس، ”کھیانگ ژوخ بوسترنگ پو دوسے چنگ پریشانی مید۔ دی کھر زدوونگ پو ژھنگمہ فچوسے نہ سُو چک لہ سہ پتہ مید۔ یا کھدانگ اشے نوٹو نیسکا نہ نانگ لہ پتہ یود۔ ینگ سُو چک لہ سہ پتہ مید۔ ندانگ ژا دی کھر پینگ نو کھورین دُوگید۔ لے دیومی لہ تھونگما رگوسی ان۔ لے کھری شزدے نایا شہری بادشاہ لہ دعوت بید۔“

”سونگ ینگ یو لہ کھیانگ زان سہ مہ زانید اونگسے دُوکسے۔“

”ناسی سُو تنگما دعوت لہ؟“

”یا کھیانگ زان زو۔ نام دعوت لہ تانا؟“

”سنانگ لہ دعوت لہ تونگ۔“

”یا ناسی دعوت لہ تنید۔“ موسی موری وزیر چک لہ سکت زیرس۔ کھو انسانی شکلنگ اونگس۔ کھو لہ ہرتے چک منس۔ جنے نہ زیرس، ”لے وزیر کھیانگ سونگسے دی شہری بادشاہ لہ زیر، ’ٹانو رگن رگون فزو بلپس فور بی بیہ نہ تفری بہ تک

گئے توی

پو کھدے اونگی ان۔ دینگ نہ می چک بل ہول چک رگن رگون چک فنگے
اونگس نہ زان گوربی ان لو زیر۔ ینگ لزوقسے کھیونگا تنگمی ان لو زیر۔ دونگ گنگمہ
ژھنگما نہ بادشاہ لہ زان تنگمی ان لو زیر۔ دو زیر بانہ بادشاہ سی منگا بگیے زان
فجوس زیربت۔ دو زیرس نہ کھیانی زیر، می تعداد میدپی ان۔ گنگمہ کھدے
اونگ، زیر۔“

”یا“ زیرس۔ کھو سونگسے بادشی کھرنگ تھونس۔ بادشاہ لہ سلام کن بیاس۔
سلام کن لزوقس۔ دیرے کھو لہ کھوتی مہان نوازی حساب کتاب کن کھیونگس۔ کھو
دونگ زوس۔

زوسفی بعد لہ کھوسی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت یانگ لہ نئی بادشاہ سی
سوال لہ تنگفی ان۔ گوانہ سنانگ لہ ژانداری جربہ ٹھیانگمو فرزوفرا بلپس یری ژامڑے
عوام یود نہ یود، یودپو گنگمہ کھدے اونگما رگوسی ان۔ تا دینگ نہ منگا چک مہ
اونگس نہ ینگ لزوقسے تنگمی ان یری کانگ سکن یا وزیر چک۔“

”لے دومہ گوے ان، نیا بچی اونید۔“

”دو مین جو، نئی بادشاہ سی گنگمہ کھدے اونگ زیرسید۔“

”يا اونا لياخمو گگ۔“ کھو لوقس۔ تا بادشاہ سى کھورى وزير گن له زيرس، ”
عوام له زير، کنگ بلم ميد کهن له لياخمو بيا سے کنگ بلم ٲيم زير، کپڙا ميد کهن له کپڙا
ٲيم زير، هرتا با تيار بيوس زير۔ چا زير نه يول چکنگ نه يول چکنگ گوے ان۔ نتي
عزت بۇد پاي مه ين۔“

اے گنگمه له سکوس، دے شرگو اپنى له پتہ کھوانگ ميد۔ وزير اونگے
بادشاہ له زيرس، ”لے بادشاہ سلامت يانى گل له کپڙا پڙا تيار بيوس زير سيد۔ اونا
دے ٲانو رگن رگون گنگ نو ىرى دے خاتون پوسه مه اونگى انا؟ موسه نتي
حدودنگ يود پنى له۔ موچه بے ان؟ موسه کھيونگما تونگ۔ پقرى يانى سى موچى مه
هرٲس بيا سے کھدے مه سونگس نه ندانگ له ايکھ سونگس نه کھونى ينگ دو کھيونگما
تنگس نه ندانگ له زانا گورے ٲهن فيد رگوفيد نه لوقسے تھونمى ان۔ تا ٲانو رگن رگون
جره ٲھيانگمونگ يول له سه مه تھونما برٲهم له شے ان۔“

”لے دو کھياني لياخمو زيرس، نا له اٲو کھوانگ ميد پا، کھيونگما تونگ۔“

کھو کھيونگما سونگس۔ سونگسے مو له ”السلام عليكم لے نى ارچو چوچو۔“

”و عليكم السلام لے نى وزير کھيانگ نى رگا کهن انموفرى نا چنگ بيا

ميد۔ ينگ سوسى ارچو چوچو زيرسيدونكنارے ناسى چه بيانگ پو هلتنوكپا۔ نا ارچو چوچو گار نه ان۔ نامون هلنگ كهن گن پاسه بدترسونگس كهتتى بادشائى دونو۔ نى وزير كهيانگ چا اونگس؟“ موبله تپچى كلس۔ كهو يوشهونگس۔

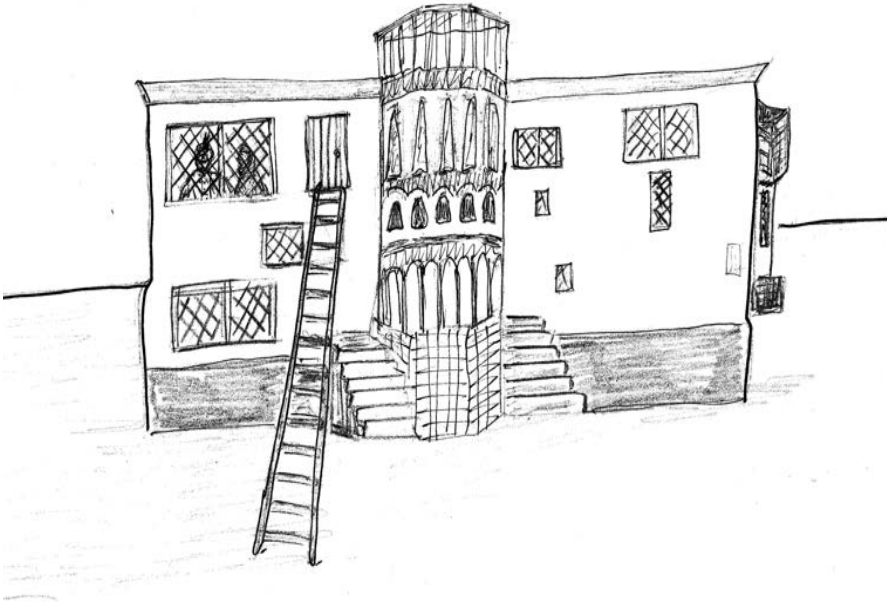
كهو دے واقعو زيرس، ”سنانگ له ژاندارى فلان دے شهري بادشاه سى دعوت بياسيد۔ گوانه يانگ سه شخفا رگوسپى ان۔“

زيربا نه موسى زيرس، ”له نى وزير نا گار دعوت گار۔ كهوانگ له كهورى اسامى ژام يود نه كهده سونگ زير۔ نا كهوانگ كهوے اسامنگ شمار ميدپنى، ناگوا ميد۔“

”دو مين يانگ گوا رگوسپى ان۔“ كهو موبله خش يود وزير اپا۔ دوفرى موبله اونگسه ژهن له كهوے شديا دوكس۔

جق پو ژندارتهونس جو۔ تا كل بهرتا بيكه رونس جو، تيارى بياس۔ بادشاه سى بك پو دودے يولى مومو بونوے چك بنختون بياسيدپا۔ بادشاه بهرتے كهه رونس ديكه نه اے فرونگ سه بهرتے كهه رونس۔ گنگمه سونگسه آخر پوله موتا ليگي رگسه يودپنى۔ مانگ ژا كنگ نه درونس۔

کھونگ سونگے سونگے کھر نہ نیمور تھونس۔ تا کھر پومنزل نیس خسوم
یودپی اپا۔ خسیری کسکا یودپا۔ دو تھورو فودتگمی اپا، گینو زدی اپا۔ تا کھونگ کسکو
تھورو فودتگسے ہلتین یودپا۔



دیرے کھونگ اوانہ اونگوتھونگس۔ دیرے گلے قوی نہ اے خاتون پونہ
نیموشاہ زمانی ہلتین یودپا۔ بادشاہ تھونس، کھوے گیب لہ اشوچک یودسوک۔

”دو بى شول له يود پونگ سو انمنگ؟“

”دونگ كهوے بونگ انمنگ۔“ ديكه نه كهوئي نمونگ انمنگ۔ يو بين
 هلتين كهيونگما نه كهورى انو ليكي رگسه نه گو مبه بچي تنيديوك۔ كهڑے فونعين لنين
 اونديوك۔ كهو له اپن سننگبوس اونگس۔ اونگسه نه مكي فرى چھيمه اونگس۔

”چه سونگس له شاه زمان كهيانگ له؟“

زيربانه ”كهيانگ اوانه اونين يود پني ده اپني له هلتوس۔ موسى چه
 بيانگ؟“

موسى هلتس۔ هلتسه نه زيرس، ”موگو مبه بچي تاناگ ديكه نه كهڑے فونعين
 لنين اونانگ۔“

”پقزى كهري انو يو بين اونين تهونگس نارے كهيانگ له تهياقنوگا؟“

”نالہ مه تهياق۔“

”دونى انوان۔ دو نه بر له نيا بو برون سكله يود۔ دوسه بادشى مك پو
 دودپا نه بادشاه سي ينگ مختون بياسه يود۔ مونتي يولي مونمو ان۔ نتي انو فلان

شہری بادشى بوٺو ان۔ مودى ٲھڊے سونفنى گونٲس ٲو گونے اوٲين يود۔ تا بادشاہ نہ نيمبو يود ٲا نہ مونمو کرل گوے کھہ کھڏيد نى اٺو ہرٺے کھہ کھڏيد۔ نڊانگ يا دعوت ٲو کھوانگ مہ بيا کھيونگ۔“

”لے شاہ زمان کھيانگ سہ ليگى گوتزود چن يود سوک۔ چنگ مستو دونگ دوسے دونگ“ زيرے دے خسيري کسکو تنگے سونگے مو کھري زگوہرٺى کھہ لنگے دوس۔ ديرے بادشاہ ہرتا تنگے کھيونگے کھري زگوہرٺى کھہ تھونے ننگونگ جو کسوک زيرے من نہ گلے قولى سى ہرتے کھمور ٲو لہ تھمس، ”لے بادشاہ سلامت يانگ ٺوخ ٲو بے وقوف بادشاہ چى نالہ ملا مہ تھونگس۔ يري جربہ ٺھيانگمو فرو بلبس ٺھنگمہ يانى سى کھدے اونگسيد۔ يا گنگمہ ٺھنگسے تھونارگو سى ان۔ سو دون لہ يود نہ سو گيب لہ يود نہ يانگ لہ ٲتہ مہ گوے بادشاہ چى۔ يانگ ڊنگ چى لونگ۔“

زيرے نہ ہرتے کھمور ٲو لہ تھمسے گيب لہ چک فولے تنگس۔ تنگما نہ ہرتق ٲو ٲوٺو لوق درلس۔ درلبا نہ موخيونى لٲوتنگس نہ دے اپنى تواق لينے کھيونگس دے خاتون ٲورونے يود ٲنى ہرتے کھہ کلس۔ دے خاتون ٲو کھيرے گيب لہ فنگس۔

بادشاہ لہ دو ٲتہ ميد۔ موسى يا شوخ شوخ گنگمہ ٺھنگسيد زيرے بادشى

گئے توی

ہرتا لہ تھمے چھاؤنگ کھیرس۔ بادشاہ ہرتے کھہ نہ بلس۔ شاہِ زمان لہ بادشاہ کھدے
دونگ زیرس۔ مانی دے اپنی فنگما لہ کھورے دے کسکو لہ فیونگس۔ دیرے
دربارنگ تھونس۔ بادشاہ تخت پیکھ دُوس۔ تا اپنی سہ زگوہرشی کھہ تھونسیدا، تا مو
مانگ سہ بادشاہ ذات لہ جو۔ مو فرق چدے سونگسے بادشی شول لہ دُوس۔ دیکھہ نہ
فزونگ اونگس، کھونفی نمونگ اونگس۔ وزیرگن اونگس، کانگ سکن گن اونگسے دُوس۔ یا
حساب پو بین امرا امرین اونگسے دربار خانو چل گنگس۔

زگوہرشی کھہ چوقپا ہرژیکھ منگا چک پھودپنی ملے یودپا دیکھہ بادشاہ لہ
کھیونگفی مومو دُوس۔ دیرے کھونگ لہ چا با کھیونگس۔ دیرے چا با تھونین یودپنی وخ
لہ موموسی مگی اشاری کھہ بادشاہ لہ زیرس، ”نا دکھ دُوپو دراگوا میدانگ۔ نا اینکھ
اوتنا؟“

زیربانہ بادشاہ سی مگی اشاری کھہ زیرس، ”کھیانگ مہ اونگ چوق اینکھ
دوک۔ اونگ نہ مجلسی ادب بُوید۔“

رین خنوم موسی نا اوتنا زیرس۔ بادشاہ سی مہ اونگ زیرس۔ بہر حال چا با
تھونگس۔ زانا کھیونگس، زانا زوس۔ فرٹ کھیونگس، فرٹ زوس۔ فرٹ سہ زوسنی

بعد لہ تا بادشاہ سی کھوئی کھہ نہ اجازت لینے روانہ سونگس۔

دیرے اپنی سہ گواریا خفانہ گلے قوی سونگسے اپنی کمرہ چکنگ بند بیاس۔
 زبے یقے دیرے کھونگ سونگنی بعد لہ گلے قوی سونگسے اپنی غسل خانگ کھیرے
 ہرکیالس۔ لیا خمو گونچس گن سکوس۔ دیرے دے نمہ نیسکا اٹو نہ بو۔ اٹو لہ بو تھوبے
 بو لہ اٹو تھوبے دے کھر زدوونگ گن تھوبے دوپا دو رگنو سونگس، اٹو رگسید پانگ
 جوان سونگس۔ دو بیاسے یودپنی نمزنگ نو اہا بغداد شہری بادشاہ سی کھونگ لہ
 دعوت بیاس۔ ینگ یا حساب پو ”ٹانو رگن رگون، فرو بلبس تک پو کھدے
 اونگ“ زیرس۔

”لے بادشائی وزیر تانیا سی بیاسید زیرے دی گنگمہ کھدے اونگسے چہ
 بے۔ نیا منگا خسوم بجی یود یونئی کھہ وزیر کھنک کھدے اونید۔“
 ”دو یینا کھوانگ مید ہے جو۔ بادشاہ سی گنگمہ کھدے اونگ زیرنی
 ان۔“

”لیا خمو گنگ“ زیرس۔ کھو سونگس۔

گوانہ شاہ زمان لہ خا اونگس، ”کھیانی چھون لہ کھدے اونید زیرے نہ

گارے ندانگ لہ ہر مق ہر موی؟ ندانگ ہنگا غا مید نہ یود مید۔ تا کھیانگ دی
ردونگ ہر مق ہر مویا سے کھدے گوے انا؟“

زیر بانہ موسی زیرس، ”لے چوق دُوگی انا گوے جق پوتھون چُوگی۔
کھیانگ فکر مہ بیوس۔“ دیرے اِن نہ اِن گوے جق کن تھونس۔ گجے قوٰلی سی موری
وزیر کن لہ سکت زیرس۔ بادشاہ لہ بادشی تاج سکونس۔ تا کھو لہ قُدرتی تاج یود پنی۔
ہر مق ہر موی کھدس۔ کل لہ ہر تا تیار بیاس۔ کنگ نہ چک سہ مہ سونگس۔ فرو مہ چک
ہر توفنی کھہ رونے تا کھونگ بغداد شہری بادشی دعوت لہ روانہ سونگسے جو۔ اِن نہ اِن
بادشی کھہ نہ نیمور تھونما نہ بادشاہ استقبال لہ یود سوک۔ ہر تا وئی کھہ نہ بیس۔ ہر تا ونگ
چھا ونگ چنگس۔ تا کھو دربار خاننگ کھیروک زیر بانہ تا دربار خانو فرانو یود سوک۔
بادشاہ نہ کھوری خاص وزیر چھی کھنک کھدے دربار خاننگ سونگس۔ گجے قوٰلی سی
ہر مق لہ اعلان بیاس، ”کھدانگ دربار خاننگ پھودونگ دربار خاننگ زان زو۔
دربار خاننگ مہ پھودونگ تھنگ لہ زان زو۔“

دیرے کھونگ لہ چا با کھیونگس۔ کھیونگنی بعد لہ زان بان تنگنوک زیر بانہ
گجے قوٰلی سی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت یری شردے گیونخسے نی ہر مق ہر موی لہ

زان بان من نہ کھونگ لوقے سونگے نیا لہ گونگنی زان بانی بندوبست بیک۔ گوانہ نیا
سی زوسے کھونگ لہ جُوک لہ تنگما نہ کھونگ گورے تھونید۔ تھونما نہ نیا لہ زانو گورید۔
نتی دستور پو دو یودپنی ان۔ امرا امرے ہرتق ہرُوسی زان زوسے میدپا نیا سی
زان زوسی ریکارڈ مید۔“

”یا اونٹا ہرتق ہرُو لہ من۔“ دسترخوان تنگس۔ دیگ چی بجی غے
کلسیدٹوک۔ یو کھونگ لہ تنگس۔ برس پو کھیونگس چھمے سونگس، ینگ کھیونگ چھمے
سونگس۔

”لے زان کھیونٹی چہ سونگس۔“ زیربانہ ”زان پو چھمے سونگس۔“

”کول کول اونٹا ینگ زان کول“ زیرس۔ ینگ یا دیگ کُننگ نُو چھو
تنگسے زان کلس۔

بقچی دُوگین چی وزیر چک سونگسے گلے قُولی لہ زیرس، ”لے بادشاہ
سلامت زان پو چھمے سونگسنگ۔ ینگ زان کلسید۔ دو پدانٹی بیجس۔ ینگ زان
ککے تھولبے زوسے یدانٹی زوسے گوانہ لیگی گورانگ۔ دوپا نیا گوید۔ زان زاکن پو
سی زوس۔ مہ زاکن پوسی نتی چھاؤتنگ زان زید۔ نیا لہ چہ حکم یود؟“

”لیگی لیاخمو زیرنی ان۔“ مانگ بیونگے اونگے نہ ”یلے نی ہرق ہرمو
کھدانگ زان زاکھن گن زوسے زان مہ زاکھن گن مہ زانتی کھرنگ سونگے زان
زوسے نیا اونگی انتظار بیوس۔ کھدانگ سونگ۔“

تا سوسی ینگ چی زیرس۔ سوسی ینگ چی زیرس، ”چی ہلانگ کھن
بادشہ انسوک۔ گوانہ مزگا فچومی زان فچوسے نہ اے کنگمہ سولہ سہ زان مہ تھوبس۔“
یو زیرین کھونگ دے یول پو رگلے من پو کنگمہ بادشاہ لہ سمونموتین اونگے کھوتی
یونگ تھونس۔

دیکھ کھونگ لہ زان بان تھوبے زوسے فرینگ بڑینگ گن فیاختب
فیونگے زوسنی جکٹو گجے قوی سی زیریدا، ”انالے بادشاہ سلامت یانگ لہ یارگو
لدفو لہ یاہو گا ملسی کھ تھنوں کھیر بے سوسی تھنوں کھیونگے رگہ رگو تھونمے یری
رگوے کھ زدک زنے ژامشے تھونس؟“

زیربانہ بادشاہ سی زیرس، ”یلے نی بادشانی خاتون نا لہ چنگ سہ زدک
تھونفا مید۔ نا ہرننگ نولگی ہرق دق یود۔ نورینگ نولگی نور دق یود۔ مانگ نو
مال دق یود۔ دی چیز پوکھی یود زیر بے مید پی ان۔ نا مشہور بادشہ ان۔ یا

دُنیا تىنگ نُو بغداد شہری بادشاہ ژوخ مال دق نور دق سُو سہ مید پنی ان۔ گار تھنُو لہ
 سونگس نہ نانگ رگیا لہی ان۔ سُو سہ تھنُو کھیونگس نہ نانگ رگیا لہی ان۔ امہ زیربا نہ
 لے خاتون نئی کھہ لیگی ٹق ٹق مصیبت چى فوس۔ نئی نمو لہ فروی چک سکیا یودپا۔
 دے طب نجوم لہ ہلتا کھن گنی زیرس، یو تھونگ نہ یری مگی بصارت ختم گوید، دو
 زیربا نہ ناسی دے خاتون پو ینگ ملے لہ تنگس۔ امہ دے فرومہ شا یودپنی
 انسوک۔ نا نہ کھوٹھوکسے نئی مگی بصارت ختم سونگسے دی واقعو سونگسے یکھہ نہ نا پچار
 سونگسے دُوکسے دوسے نئی دی بُو تزوکا لہ یونان شہری حکیم کھیونگسے کھوسى سمن
 زیرے کھونگ سونگسے دے سمن پو کھورے اونگسے نئی بک پو دودنی ان۔ یا
 مصیبت پو ٹق فوسید نہ فوسید ینگ چنگ سہ فوقفا مید۔

”لے کسل یری دے بُو تزوکا گار یودپنی ان؟“

”دے دوری کھورین یودپنی ینگ۔ یتی خدمت بین۔“

”اخ یری دے حکمت چن بُونگ نئی خدمت لہ یغیدا۔ خدمت پو
 وزیر گن ترانگپونئی بے ینگ۔ کھونگ نیا نہ نیمبو زان زا مہ کھیونگما، سکت زیری یونگ
 لہ۔ یونگ نہ چک تھوگید۔“ کھونگ کمروننگ سونگسے یودسوک۔ بوا سى سکت

زیرید زیربانہ کھونگ گنگمہ اونگس دربارنگ۔

”ژھرمرہ بُوگو ان؟“

”دو ان۔“

”دو بی شُول پوگو ان؟“

”دو ان۔“

”یوئی سی یری نیگی سمن کھیونگنی انا؟“

”ان۔“

”لیگی حکمت چن یودسوک۔ کھدانگ ژوخ بُونگ یودپی اتالہ آفرین رحمت۔ انا لے فرونگ کھدانگ یا سمن پوکھیونگس۔ چہ بزوے کھ کھیونگما نیانیدسوک۔ بدوٹوے کھ تھوبیدسوکا عذاب سونگسے تھوبیدسوک؟“

”یے کسل لم کھنک بدوٹو یودسوک۔ لم کھنک لیگی عذاب یودسوک۔ برق چچو میدان گنگمہ یودسوک۔ دیکھہ نہ نیا سونگس جو۔ سونگسے پرستانگ تھونس۔ پرستانی ہرئق نہ نیا تھنؤ سونگس جو۔ لم پا منگموے یودسوک۔ دے گنگمہ نیا سی ردبے

لیگی مشکل لہ نیا پرستانی ژھرنگ تمھونے مندوق پو چدے کھورے نیا لوقفی ان۔“
 ”آفرین لے فرونگ کھدانگ لیگی حکمت چن یودسوک۔ اوٹا دینگ نُو
 خاتون چی میدسوکا؟“

”خاتون پو نہ نیا چه بید؟ نیا لہ سمن رگوسی اپا یو کھورے اونگس۔“
 زیر با چکنا مونگس، لنگسے نہ زیرس ”یلے بادشاہ سلامت چوقا گویا یانی
 کھونگ ریرے بین کھیونگ۔ کھیونگ نہ نا ہلتانید۔ کھونفی کھہ نشانے دُکپرت۔“ بادشاہ
 سی ترس ”یودا لے فرونگ کھتنگ نشانے چنگ؟“
 ”مید بُو نیا لہ چنگ نشانے مید۔“ ژھر مہ ککو لہ سکت زیرے کھیونگس۔
 کھیونگسے نہ کھوے ترانگ کنگ پو لہ ہلتس، ”دے کھدانگ لہ تمھونیدا مید کھوے کنگمو
 لہ چه ننگ؟“

”کھوے کنگمو لہ مہر چی ننگ۔“

”تعلیم یافتہ چک اونگسے پڑھائی بیوس۔“ وزیر چک اونگسے دو پڑھائی
 بیاس، ”فلان شہری خاتون چگی مہر پو انمنگ۔“

”مہر پوسو لہ تنگمی ان؟ ہر کونمہ لہ تنگمی انا میں؟“

”تنگمی ان۔“

”کھونگ کنگمہ نی جیل لہ دُونفی ان۔ کھونفی کنگمی کھہ تنگفی مہر پونفی ان۔
کھونفی ہرمنگ مید۔ چھبھی لہ کھیونگ زیرس نہ شہر کنگمی بادشی بونگ ناسی چھبھی لہ
کھیونید۔“

شاہ زمانی زیرس، ”یری فرونگ نہ دریسے کھونگ دی خاتون پو بی
قیدخانگ یودسوک۔ کھونگ کنگمہ ناسی فود تنگفی ان۔ دی مہر پو نہ پیڈ پو ان یو
کھونفی کنگمی کھہ تنگسے یودپنی ان۔ کھونگ کنگمہ دی خاتون پو نہ ستق پچس ہرٹیسے مہ
رگیا لبا موے قیدنگ یودسوک۔ نا لہ مگی سمن لہ گو ژھا ژھا یودپا دوفری ناسی دی
خاتون پو بی قیدنگ یقسسے نہ ناسونگس۔ فلان دے ملسی کھہ دے درے یودسوک۔
کھو لہ ناسی دے چلاک پو بیاس۔ کھو لہ اونگ زیرس نہ کھونفی چھبھی لہ اونگما تیار
یود۔ کھو نہ نا اتا نہ بو ان۔ دے درے سی کھوے ژھوے حوالہ بیاسنی ان۔ ژھو
سی کھوے انوے حوالہ بیاسنی ان۔ دے انوسی بیے بادشاہ لہ اونگ زیرے بیے
بادشاہ سی گلے قوی ژھر لہ ٹینڈر فودے لم فیونگفی ان۔ دینگ سونگسے ناسی گلے

تُولی لَقپو لہ یود پنی خَسُوْرُوب پو فُوْدے نری خَسُوْرُوب پو موے لَقپو لہ بورے
مُوری خَسُوْرُوب پو نری لَقپو لہ بورے گلے تُولی مندوق پو کھورے اونگی ان۔

دیکھ نہ دے اپنی سی نادے رزینگ پینگ فنگس۔ فنگما نہ نو فوروق نہ مو
فوروق اونگسے نا فیونگس۔ فیونگما نہ ناسی کھونگ لہ دے خدمت پو بیاس۔ بیانہ کھوئی
نالہ دے چھہ ہر تَخ پو منس۔ دیکھ نہ ناسی کھونگ قیدنگ نہ فُوْدتگسے کھیونگسے ناسی
کھونگ لہ دی خپرو زیرس۔ زیر بانہ کھوئی نالہ دی خپرو زیرس۔ زیرے نہ کھوئی نئی
کنگمہ لَقپہ چتسے نہ نادے غوڑونگ پوینگ فنگس۔ آخر کار دی نو فوروق نہ مو فوروق موسی
بیاسے نہ نا فُوْدے تنگس۔“

زیرے نہ دا چک پو سترقس۔ دا چک پو نیمی نین غزیر لہ ہلتنس۔ سترقا نہ
نو فوروق نہ مو فوروق کھری شیدا ستق چک یودسوک جو۔ دے ستق پیکھ بلبے نہ
کواق کواق بیاس۔ بیانہ شاہِ زمانی زیرس، ”لے نئی اتانہ اُو کھدانگ کواق کواق بین
دُوکی وخ مید۔ کھدانگ زگوری اونید نہ سہ برنی فری اونید نہ سہ اونگسے دربار
خاننگ بوب۔ درنگ کھتی لفظ نیسی نالہ ضرورت یود۔“ زیر بانہ کھونگ برنی فری
اونگسے نہ تا نو فوروق نہ مو فوروق سی کھوے کھ رگلی واقعہ کنگمہ ہرمنگ تنگس۔

یہا گجے قوی سی زیرس، ”لے بے وقوف کن نی دی مندوق پو لہ سوس
 گویا لچوتگسے چدسید نہ نادو بی عقدنگ تھونمی ان۔ کھدانی چدنی ان نہ کھدانگ لہ
 مہ تھوبے، کھولہ تھوبے۔ کھرچق کھدانگ گنگمہ اونگسے زانا زوسے اونگنی دے کھر پو
 نی پرستانی کھر نہ زدونگ کن ان۔ لے بادشاہ سلامت دی گنگمہ غزون نہ مکر ان۔
 یری مک جر چوک کھن پوسہ شاہ زمان ان۔ یری مک دوت چوک کھن پوسہ
 شاہ زمان ان۔ حقیقت پو حقیقت ان زیرے کھیانگ پھیسید نہ پھیس۔ مید نہ
 ندانگ بجی علاوہ کھدانگ گنگمہ ناسی دوسے نابود بیاسے فنگمی ان۔ سوی رو روسپہ
 کھوانگ مہ لوسپی ان۔ نیا کھری یول پیکھ حکومت بیاسے مہ ڈوکپی ان۔ نیا لوقسے
 گوے ان۔“ زیرے کھری خینونگ فیونگ پو لہ لچوتگسے موسکولس لے کسل۔ سکولبا
 نہ کھر پوگلس۔

سکولبا نہ بادشاہ پریشان سونگس، جکھس۔ جکھسے نہ بادشاہ لنگسے زیرس،
 ”لے نی تمہ چونگ خان بو کھری خاتون پو سنبھال بیوس۔ نا پھیس۔ کھری صحیح
 انسوک۔ کھونگ غزونپا انسوک۔ تا دوسے دی بوتزوکا یولنگ نہ فیونگسے تونگ
 زیرس نہ تا کھونگ فیونگسے تنید۔ تا دی بوتزوکا کھیانی سی کھری نوکر لہ یغید زیرس
 نہ ناسی کھونگ کھری نوکر لہ یغید۔ تا کھونگ گون بون چی منے کھیانگ کھری کھ

دوگيد زيرس نه درنگ نه اها نى كهر تخت تاجى مالک پوکھيانگ۔ گوانه نرى حيات نه
کھيانگ بادشاه۔ تا دوسے ديونگ له چه بيد نه کھيانگ له بيورمو شيسپو بيوس۔ نى عوام نه
کهر زدونگ نابود گو چوکسه کھدانگ مه سونگ۔“

دو زيربانه ديرے شاه زمانى گلجے تولى خا سنيليس۔ تا بادشاه سى کھورى
تاج کن فودے شاه زمانى گوه کھ کلس۔ تخت پیکه کلس۔ کلبا نه کھوسى زيريدپا،
”يله بوا يري کھه سه خاميد۔ سوي کھه سه خاميد۔ دى بيوپا وزير گار يود؟“
”کھو دورى يتى خدمت له کھورين يود۔“

”اخ اخ کھو گوپا له خدمت بياسفو گار کھيروک۔ تارگسکھ له سه خدمت بيا
چوکسه، کھو له سکت زير۔“ کھو له سکت زيرے کھيونگس۔ بادشاه دے خاتون کن
وزير کن گنگمه کرسيونى کھه دوكسه يود۔ شاه زمان تخت پیکه بيونگسه يود۔ ديرے کھو
ديکھه تهنوس۔ دیکه نه کھوسى زيريدپا، ”يله نى بادشاه سلامت درنگ نه اهانآ بادشاه انا
مين؟“

”ان“

”پورا حکومت پونى حواله انا مين؟“

”ان“

”یری چنگ مین ینگ؟“

”بس نا گویا بغداد شہری بادشاہ اپنا۔ دو سے مین۔“

دو زیربانہ کھوسی زیرس، ”یلے فی امرا امرے سوسی سپیا تین یود نہ درنگ نہ سپیا تنگمو بند۔ جانداد سوسی تین یود نہ سوسو سوسوے ان۔ نالہ چنگ مہ رگوس۔ سو خدمت لہ یود نہ کھدانگ لہ بیا سنی اونگ نہ بیوس۔ مید نہ مید۔ فی رول لہ نہ زبردستی مید۔ کھتی راتب پو گویا نہ ژوخ یود۔ کھدانگ اونین زو۔“

دیکھ نہ جلا لہ اونگ زیرس۔ جلا اونگس، ”دی وزیر پو دی عوام گنگمی دُونُوشنگ دُونُوشنگی گو زدوسے تونگ“ زیرس۔ دیکھ نہ تاکھو کھوری گویا و اقو بیان بیاس، ”نا دیو بیاسے اونگما نہ اتاسی سے نالہ چنگ زیرس۔ نالہ خامہ اونگس۔ تاکھو سی سے نا ہر کونمہ فچوس۔ آخر کار پو اتی مال پو فی گویا سوگا کھری گویا سوک۔ کھیانگ ہر کونمہ گویا سوگا نا ہر کونمہ گویا سوک۔“ جلا دی کھوشنگ دُونُوشنگی گو زدوسے تنگس لے کسل۔ بغداد شہری کھر زدونگ پو کھوے حوالہ سونگس لے کسل۔ پرستانی بادشی بو نو گلے قوی نہ موے کھر زدونگ پو سے کھوے حوالہ سونگس۔ اے دے ستق پچس ہر ژیسے

رگیا لفی خاتون پو نہ موے گھر زدونگ پو سہ کھوے حوالہ سونگس۔ یہا دے نواب
سیٹھ اتانہ انوے گھر زدونگ پو سہ کھوے حوالہ سونگس۔ تاکھو کھوانگ ٹائم ٹائمی کھ
یول کینگ کھورین اتونگ نہ انونی خدمت بین کھو دُوگیدا لے کسل۔ دیکھ نہ
کھوانگ انا یودیا نیا لوقسے اونگس۔

